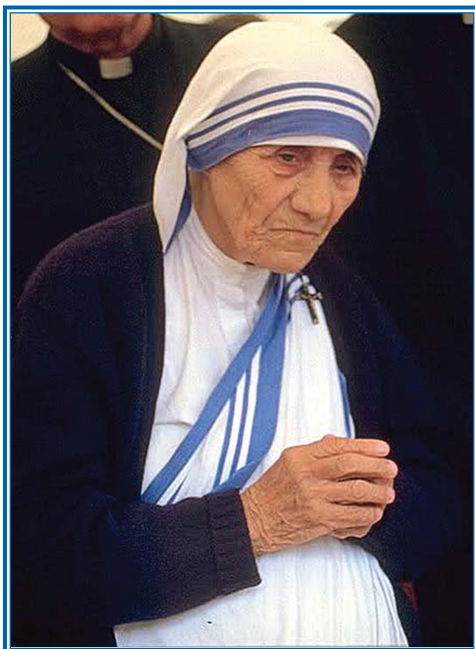
S BLAŽENOM MAJKOM TEREZIJOM U MOLITVI

• MOLITVENIK 1 •

(Priredio don Frok Zefi)

S Blaženom Majkom Terezijom u molitvi

Priredio don Frok Zefi

MOLITVENIK 1

Molitvenik nije za prodaju.

Nije važno

Čovjek je nerazuman, sebičan.
Nije važno, ljubi ga.

Činiš li dobro,
Reći će da to radiš zbog sebičnih ciljeva.
Nije važno, čini dobro.

Ostvaruješ li svoje namjere,
Steći ćeš lažne prijatelje i istinske neprijatelje.
Nije važno, ostvaruj namjere.

Dobro koje činiš zaboravit će se sutra.
Nije važno, čini dobro.

Poštenje i iskrenost učinit će te ranjivim.
Nije važno, budi iskren i pošten.

Ono što si godinama gradio
Može biti uništeno u tren oka.
Nije važno, gradi.

Pomažeš li ljudima, ljutit će se.
Nije važno, pomozi im.

Daješ li svijetu bolji dio sebe, odbacit će te.
Nije važno, daj bolji dio sebe.

Kad se budeš molio, neki će ti predbaciti:
zašto glumiš sveca?
Nije važno, moli se svom dušom!

Kad se budeš kajao za opetovane pogreške,
neki će te osuditi:
zašto si dvoličan?
Nije važno, pomiri se i obnovi svoje obraćenje!

Kad se budeš zalagao oko dobra, neki će te ignorirati:
zašto se miješaš?
Nije važno, zauzmi se oko dobra, ponizno i hrabro!

Kad se budeš od uha do uha smijao,
neki će ti to zamjeriti:
zašto se praviš sretan?
Nije važno, budi još susretljiviji i sretnoga lica!

Kad budeš gorko zaplakao, neki će ti se smijati:
zašto ne odrasteš već jednom?

Nje važno, priznaj i kroz suze da si slab čovjek
koji treba blizinu bližnjega, a nadasve Boga!

UVOD

U vrijeme krize, recesije, neimaštine, nezaposlenosti i siromaštva prijeko je potrebno promišljati i nasljedovati djelovanje Majke Terezije kao znaka nade današnjem vremenu. Ona je nasljedovala Isusa Krista koji se poistovijetio sa svojom porukom: *Što god učiniste za ovu moju najmanju braću, meni ste to učinili* (Mt 25, 40). Naglašavala je, a u duhu Svetoga pisma, da će nas Bog suditi na temelju onoga kakvi smo bili prema siromasima: *Bio sam gladan i dali ste mi jesti*, *bio sam gol i odjenuli ste me, bio sam bolestan, a vi ste se pobrinuli za mene, bio sam beskućnik i primili ste me u kuću...* (Mt 25, 35-37). U bratu, sestri, susjedu, prijatelju, bližnjemu, u najsiromašnijem siromahu Majka je Terezija prepoznala lice Krista patnika. Znala je da gladni ne traže samo hranu već i Riječ Božju; da žedne ne treba napojiti samo vodom već i znanjem, mirom, istinom, pravdom i ljubavi; da nevoljeni i ogoljeli ne samo da trebaju odjeću nego i ljudsko dostojanstvo; da neželjeno, nerođeno dijete, rasno diskriminirano, bez doma i napušteno ne treba samo dom od cigli nego i srce koje će ga razumjeti, štititi i voljeti. Majka je Terezija pronalazila Boga bolesnima i umirućima, onima koji su lišeni osnovnih sredstava za život i zarobljenicima; svima onima koji su izgubili svaku nadu u život, alkoholičarima i ovisnicima o drogama, onima koji su izgubili smisao. Boga je donosila k njima, a njih je donosila k Bogu. To je *evanđelje pet prstiju*:

1. Vi
2. ste
3. to
4. učinili
5. meni!

Nakon što je počela dobivati međunarodna priznanja, Majka je Terezija počela ljudima dijeliti kartice na kojima je s jedne strane bilo zapisano *Bog vas blagoslovio* i njezini potpis, a na drugoj izreka koja se sastoji od šest riječi, odnosno šest osnovnih koraka: tišina, molitva, vjera, ljubav, služenje i mir. Bliskost s jednim od koraka prirodno će voditi do drugoga.

Plod tišine je molitva,
Plod molitve je vjera,
Plod vjere je ljubav,
Plod ljubavi je služenje,
Plod služenje je mir.

Majka Terezija tu je karticu nazivala svojom *posjetnicom*. Bez nakane da oglašava svoje poslovne pothvate, tim je poznatim navodom objavila da su njezina nastojanja duhovne naravi, usredotočena na Boga i usmjerena prema bližnjemu. Stoga će upravo te riječi s *posjetnice* Blažene Majke Terezije poslužiti kao misao vodilja ovoga molitvenika kako bi nas – vjernike – potaknule na razmišljanje.

Ljudi su...

Ljudi su katkad
neuračunljivi, nelogični i sebični;
***Ipak im oprosti*!**

Kad si brižan,
ljudi te mogu optužiti
da imaš sebične motive;
Ipak, budi brižan!

Ako si uspješan,
steći ćeš i lažne prijatelje
i istinske neprijatelje;
Ipak, i dalje budi uspješan!

Ako si iskren i prostodušan,
ljudi će te pokušati prevariti;
***Ipak, budi iskren i prostodušan*!**

Ono što ti izgrađuješ godinama,
netko može porušiti u trenutku;
Ipak, gradi!

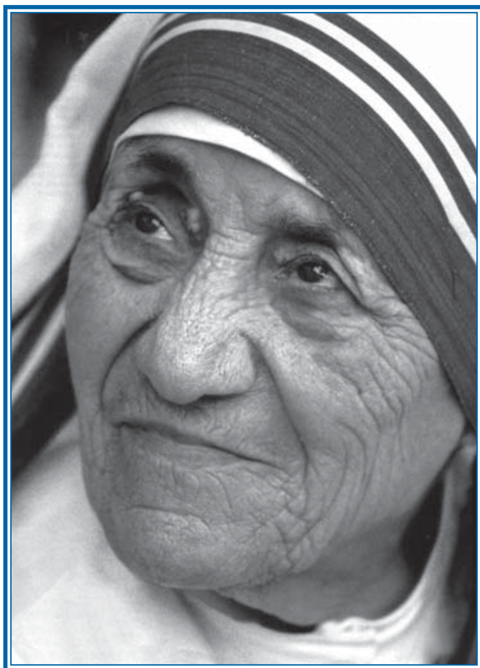
Ako si spokojan, miran i sretan,
ljudi mogu biti ljubomorni;
Ipak, budi sretan!

Dobro koje učiniš danas,
ljudi će zaboraviti sutra;
Ipak, čini dobro!

Daj svijetu najbolje što imaš,
vjerojatno neće nikada biti dovoljno;
Ipak, daj svijetu najbolje što znaš i imaš!

Ako pogledaš bolje, na kraju –
ipak je sve to između tebe i Boga.
Nikad nije ni bilo između tebe i njih!

Litanije poniznosti Majke Terezije

Gospodine, smiluj se!

Kriste, čuj nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeski Bože, smiluj nam se!

Sine, Otkupitelju svijeta Bože, smiluj nam se!

Duše Sveti Bože, smiluj nam se!

Isuse blaga i ponizna srca,

Učini srca naša po srcu svome!

Od želje da budemo poštovani, *oslobodi nas, Isuse!*

Od želje da budemo voljeni, *oslobodi nas, Isuse!*

Od želje da budemo slavljeni, *oslobodi nas, Isuse!*

Od želje da budemo hvaljeni, *oslobodi nas, Isuse!*

Od želje da budemo voljeni više od drugih, *oslobodi nas, Isuse!*

Od želje da nas pitaju za savjet, *oslobodi nas, Isuse!*

Od želje da budemo priznati, *oslobodi nas, Isuse!*

Od želje da budemo omiljeni, *oslobodi nas, Isuse!*

Od straha da ne budemo poniženi, *oslobodi nas, Isuse!*

Od straha da ne budemo prezreni, *oslobodi nas, Isuse!*

Od straha da ne budemo pokoreni, *oslobodi nas, Isuse!*

Od straha da ne budemo oklevetani, *oslobodi nas, Isuse!*

Od straha da ne budemo zaboravljeni, *oslobodi nas, Isuse!*

Od straha da ne budemo ismijani, *oslobodi nas, Isuse!*

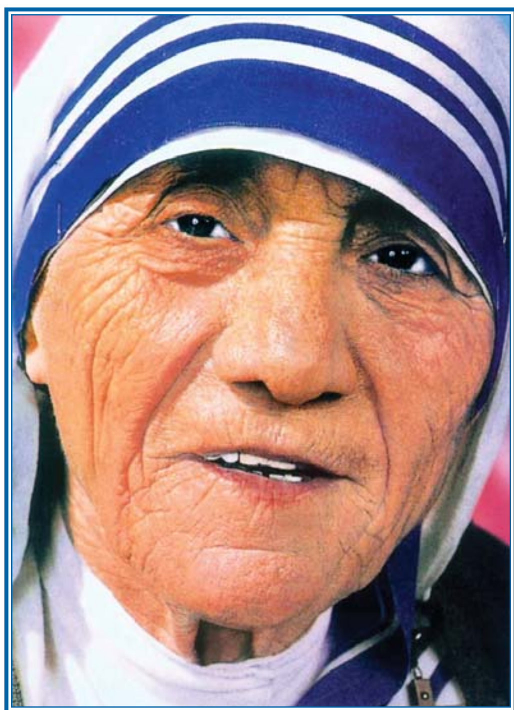
Od straha da ne budemo osumnjičeni, *oslobodi nas, Isuse!*
Od straha da nam ne nanesu nepravdu, *oslobodi nas, Isuse!*

Da drugi budu voljeni više od nas,
Isuse, daj nam milosti da to želimo!
Da drugi budu poštovani više od nas,
Isuse, daj nam milosti da to želimo!
Da drugi budu izabrani, a mi ostavljeni po strani,
Isuse, daj nam milosti da to želimo!
Da drugi budu hvaljeni, a mi neprimijećeni,
Isuse, daj nam milosti da to želimo!
Da u očima svijeta drugi mogu rasti, a mi se smanjivati,
Isuse, daj nam milosti da to želimo!
Da drugi imaju prednost pred nama u svemu,
Isuse, daj nam milosti da to želimo!
Da drugi postanu svetiji od nas, a mi da postanemo sveti koliko možemo,
Isuse, daj nam milosti da to želimo!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta,
oprosti nam, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta,
usliši nas, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta,
smiluj nam se, Gospodine!

Pomolimo se

Gospodine Isuse Kriste, koji si kazao: »Ištite i primit ćete, tražite i naći ćete, kucajte i otvorit će vam se!«, daj nam, molimo Te, Božansku svoju ljubav da Te svim srcem, ustima i djelima ljubimo i nikada Te hvaliti ne prestanemo. Daj nam, Gospodine, da se Tvoga svetoga imena bojimo i ujedno ga uvijek ljubimo, jer nikada ne prestaješ ravnati one koje u svojoj ljubavi utvrđuješ. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen!

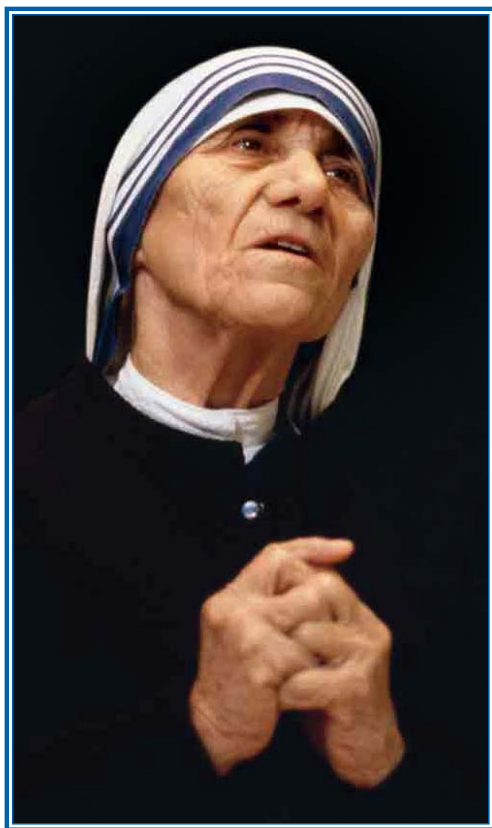
TRODNEVNA RAZMIŠLJANJA I MOLITVE S BLAŽENOM MAJKOM TEREZIJOM

Gospodine...

Kada osjetim glad
– daj mi nekoga komu je potrebna hrana.
Kada osjetim žeđ
– pošalji mi nekoga komu je potrebna voda.
Kada mi bude hladno
– pošalji mi nekoga kako bih ga ugrijala.
Kada se nađem u protivštinama
– dovedi mi nekoga da ga utješim.
Kada mi križ postane težak
– daj mi nekoga da podijelim njegov križ.
Kada se osjetim siromašnom
– odvedi me nekomu tko je u potrebi.
Kada mi uzmanjka vremena
– daj mi nekoga komu mogu pomoći.
Kada se osjetim poniženom
– daj mi nekoga koga ću pohvaliti.
Kada budem obesrabrena
– pošalji mi nekoga koga mogu ohrabriti.
Kada osjetim potrebu za razumijevanjem drugih
– pošalji mi nekoga komu treba moje razumijevanje.
Kada zatrebam nekoga tko će se pobrinuti za mene
– pošalji mi nekoga za koga se mogu pobrinuti.
Kada budem mislila samo na sebe
– vrati moju pozornost na drugoga.

Gospodine, učini nas dostojinima da služimo braći koja po cijelom svijetu žive i umiru u siromaštvu i gladi.

ŽIVOT BLAŽENE MAJKE TEREZIJE

PRVI DAN – Gonxhe Bojaxhiu

Život

Život je mogućnost – prihvati je.
Život je ljepota – divi joj se.
Život je blaženstvo – uživaj ga.
Život je san – ostvari ga.
Život je izazov – suoči se s njim.
Život je zadatak – ispuni ga.
Život je igra – igraj je.
Život je dragocjenost – čuvaj je.
Život je ljubav – okusi je.
Život je tajna – otkrij je.
Život je obećanje – ispuni ga.
Život je žalost – prebrodi je.
Život je borba – bori se.
Život je tragedija – ublaži je.
Život je pustolovina – raskrinkaj je.
Život je zadovoljstvo – zasluži ga.
Život je život – brani ga.

Gonxhe Bojaxhiu – Majka Terezija – rodila se 26. kolovoza 1910. u albanskoj obitelji u Skoplju. Krstila se nakon tjedan dana u katedrali Srca Isusova u Skoplju i dobila ime Gonxhe – pupoljak cvijet, ruža. U župnoj je crkvi u Skoplju primila i prvu pričest te potvrdu. Bila je vrlo nadarena, poslušna, tiha, mirna, radost i ljubav cijele obitelji. Kao djevojčica i djevojka bila je vrlo angažirana u župnoj zajednici: pjevala je u zboru katoličke mladeži, nastupala je u župnom i gradskom kazalištu, plesala, recitirala, pisala poeziju i razne druge sastave, svirala tamburicu i mandolinu, bila zapaženom članicom Marijine kongregacije.

A onda je osjetila *poziv*, o čemu sama kaže: *Bila sam još mlada, u obiteljskom krugu, u dvanaestoj godini života, kada sam prvi put čula glas zvanja i poželjela se sasvim posvetiti Bogu. Razmišljala sam i molila šest godina. Katkad mi se činilo da nemam zvanja, ali Bog mi nije više dao mira. Konačno sam se uvjerila da me Bog ipak zove. U tome mi je pomogla Gospa Crnogorska (Letnička).*

Njezino je zvanje raslo i napredovalo polako, u tišini, u razmatranju, u molitvi i savjetovanju. Najprije se obratila župniku konkretnim pitanjem: *Oče, kako mogu znati zove li me Bog*?, a odgovor je glasio: *Po radosti! Ako si radosna kada razmišljaš da te Bog zove da mu služiš u bližnjemu, to znači da imaš zvanje*.

Za duhovno se zvanje definitivno odlučila u Letnici, pred Gospinim likom, uoči Velike Gospe – 15. kolovoza 1928. O tom svjedoči: *Odlučila sam pred kipom naše drage Gospe Letničke poći u misije da se sasvim posvetim Bogu za spas duša*.

Životna je odluka donesena. Molba je upućena Družbi sestara Blažene Djevice Marije od Loreta (loretinkama) u Dublinu koje su imale misije u Bengaliji (Indija), a gdje

su misionarima bili i oci isusovci preko kojih je Gonxhe bila upućena za misionarku. Nakon nekog vremena stigao je pozitivan odgovor. Veselju nikad kraja. Sjetila se ona tada župnikova odgovora da je upravo to znak Božjeg poziva, pa pomislila: *Dobro je počelo!* Sve je bilo spremno za veliko putovanje prema zemlji snova, prema legendarnoj i dalekoj Indiji.

Obitelj Bojaxhiu imala je tešku i dramatičnu povijest: u jesen 1918. umire Gonxhin otac Kolë, brat Lazër odlazi na studij, najprije u Austriju, a kasnije u Italiju (1925), a Goxhe odlazi u misije (1928). Majka Drana i sestra Age su same u Skoplju do 1932. godine. Sestra Age je potom otišla u Albaniju, u Tiranu, kako bi bila s bratom Lazërom, a kasnije im se pridružuje i majka Drana (1934). Lazër konačno odlazi ponovno u Italiju gdje ostaje sve do svoje smrti (1981). Majka Drana umrla je u Tirani 12. srpnja 1972. godine, daleko od svoje kćeri Gonxhe i sina Lazëra, a Age je preminula dvije godine kasnije.

Teška je i bolna bila sudbina raspršene obitelji, koja se nije mogla susresti ni u teškim trenucima – smrtnim slučajevima, zbog apsurdnosti politike i ideoloških granica. Bog i patnja ostali su vjerni i jedini prijatelji obitelji Majke Terezije, koja je zbog svega toga mnogo trpjela. Unatoč svemu, njezin je odgovor uvijek bio u vjeri, ljubavi i praštanju: *Patnja je velika, ali i ljubav*.

Blago siromasima duhom (njihovo je kraljevstvo nebesko!)

Gospodine Isuse, znamo da si postao siromašan jer si nas ljubio. Tražimo od tebe da nas učiniš siromasima u duhu da bismo slijedili Tvoj primjer potpunog predanja Ocu kojega si nas učio zvati »Oče naš«. Tražimo od Tebe da nas vodiš u skrbi za siromašne koje susrećemo tijekom svoga

života. Znamo da će o našem djelovanju ovisiti sud našega Oca u času naše smrti. Amen.

Blago ožalošćenima
(oni će se utješiti!)

Gospodine Isuse, upoznali smo bol i žalost i osjetili Tvoju utjehu. Želimo dijeliti tu utjehu s onima koji su sada u žalosti. Pomozi nam kako bismo pronašli načine da pokažemo suosjećanje s tužnima, s osamljenima, s onima koji su bez ičega, s onima koji su očajni. Pomozi nam kako bismo osjetili da si umro jer si nas ljubio, u sigurnosti da je utjeha koja nadilazi svaku spoznaju Tvoje uskrsnuće. Amen.

DRUGI DAN – Sestra Terezija Bojaxhiu

Nađi vremena

Nađi vremena za razmatranje – ono je izvor snage.
Nađi vremena za molitvu – ona je najveća snaga.
Nađi vremena za smijeh – on je glazba duše.

Nađi vremena za igru – ona je tajna mladosti.
Nađi vremena za ljubav – ona je plod milosti.
Nađi vremena za darivanje – ono je pobjeda ljubavi.

Nađi vremena za čitanje – ono je mudrost mudrosti.
Nađi vremena za druženje – ono je put blaženstva.
Nađi vremena za rad – on je cijena budućnosti.
Nađi vremena za dobra djela – ona su ključ vječnosti.
Amen.

Sestra Terezija Bojaxhiu završila je »školu dobrote« u obiteljskom okruženju i u župi jer je rođena i odrasla u obitelji gdje su se živjele i primjenjivale te temeljne vrednote, gdje se živjela ljubav, velikodušnost i briga za drugoga. Dana 26. rujna 1928. godine izlazi iz vlastite kuće, obitelji i župe, grada, naroda, domovine. Polazi u misije u Indiju. Odlazi kako bi postala časna sestra, redovnica Loretskog reda, da bi služila Gospodinu služeći bližnjemu.

Bog ju je pozvao, ona se odazvala i započelo je putovanje prema putovima Gospodnjim.

Od Skoplja do Zagreba putovala je vlakom zajedno s majkom Dranom i sestrom Agom, a iz Zagreba je, zajedno s kolegicom iz Slovenije Betikom Kajnč, 13. listopada 1928. godine otputovala preko Austrije, Švicarske, Francuske i Engleske u Irsku – u Dublin. Iz Dublina je krenula put Indije 1. prosinca 1928. godine. Dok je putovala morem, u trenucima samoće i tišine, dok su se u njezinu srcu miješale radost i bol, Gonxhe Bojaxhiu je svoje osjećaje pretočila u pjesmu *Oproštaj*.

Oproštaj

Ostavljam milu kuću
I dragi zavičaj i dom.
U Bengaliju idem vruću,
U daleki kraj...

Ostavljam znance svoje
Napuštam rod i dom
Srce me vuče moje
Da služim Kristu svom.

Oj, zbogom, majko mila,
I zbogom ostajte svi,
Viša me goni sila
Prema žarkoj Indiji.

I lađa kreće lagano,
Siječe morske vale,
A oko motri zadnju put
Prema žarkoj Indiji.

Na lađi stoji smiono
Vesela mirna lica,
Sretna mala Kristova
Nova zaručnica.

U ruci križ joj gvozdeni
Na kom visi Spas,
A duša spremno prinaša
Tešku žrtvu u taj čas.

Primi, Bože, žrtvu ovu
U znak moje ljubavi.
Pomozi, de, stvoru svome
Da ti ime proslavi!

Zauzvrat te samo molim,
O, predobri Oče naš,
Jednu daj mi, barem jednu,
Dušu onu, Ti već znaš.

I sitne, čiste poput rose ljetne,
Suze tople teći stanu,
Da potvrde i posvete
Tešku žrtvu sada prikazanu.

Nakon pet tjedana putovanja, 6. siječnja 1929. godine stigla je Gonxha u Kalkutu. Prvi susret sa svijetom bijede bio je težak, uznemirujući, dramatičan. To su uostalom i danas Kalkuta i Indija. Iz Kalkute putuje za Darjeeling gdje će biti dvije godine u novicijatu temeljito se pripremajući za redovničko zvanje. U novicijat ulazi nakon postulature 23. svibnja 1929. godine i uzima ime sestra Terezija od Djeteta Isusa. Prve zavjete je položila 23. svibnja 1931. godine. Novicijat je priprema za redovništvo i misije. Zbog toga je prva i osnovna zadaća toga razdoblja duhovnost, molitva, poznavanje i vršenje evanđelja. Sestra Terezija je nakon novicijata dobila zadaću da radi i pomaže kao medicinska sestra. Kasnije se upisala na Kalkutsko sveučilište gdje je studirala povijest i zemljopis, dok je istodobno bila profesorica u poznatoj školi St. Mary gdje su se školovale uglavnom djevojke iz bogatih obitelji.

Godine 1935. sestra Terezija dobila je još jednu zadaću – postala je učiteljica i u školi Svete Terezije u Kalkuti. Iste godine, između ostalog, zapisuje: *Mame su mi počele nositi svoju djecu kako bih ih blagoslovila... Svake nedjelje posjećujem siromahe u najsiromašnijim dijelovima Calcutte. Ne mogu im pomoći jer nemam ništa, no odlazim kako bi ih učinila sretnima*.

Svojim je prijateljima u Skoplju otkrila molitvu koju je prošaptala u srcu vračajući se u samostan: *O, Bože, kako li ih lako usrećujem! Daj mi snage da uvijek budem svjetlo njihova života i tako ih sve dovedem k Tebi*.

Na blagdan Pomoćnice kršćana 24. svibnja 1937. godine u prisutnosti nadbiskupa Kalkute Ferdinanda Pereirea, generalne majke, magistre novicijata, mnogih sestara iz raznih krajeva Bengalije sestra je Terezija u Darjeelingu položila vječne zavjete, da tako u potpunoj poslušnosti, siromaštvu i čistoći služi Bogu, Crkvi i čovjeku.

Blago krotkima
(oni će baštiniti zemlju!)

Gospodine Isuse, želimo slijediti Tebe koji si nam rekao: *Ja sam blaga i ponizna srca*. Tražimo od Tebe da nas svaki dan vodiš tom stazom. Želimo Te nositi, o Isuse ljubljeni, drugima; nositi njima Tvoju slobodu, Tvoje oslobođenje. Pomozi nam da pobijedimo svoju nestrpljivost, svoj bijes, svoju težnju da gospodarimo drugima. Pomozi nam danomice njegovati blagost i poniznost. Amen.

Blago gladnima i žednima pravednosti
(oni će se nasititi!)

Gospodine Isuse, pomozi nam kako bismo svakoga dana pronašli neki prostor da bar nekoliko minuta budemo blizu Tebe. Nauči nas moliti kako treba, tako da ispunjeni Tvojim Duhom možemo ublažiti glad onih koji nas okružuju. Amen.

TREĆI DAN – Majka Terezija

Pitanja – odgovori

Najljepši dan? – Danas.

Najveća prepreka? – Strah.

Najlakša stvar? – Pogriješiti.

Korijen svakoga zla ? – Egoizam.

Najgori poraz? – Obeshrabrenje.

Najbolji profesionalci? – Djeca

Prva potreba? – Komunikacija.

Najveća sreća? – Biti koristan drugima.

Najgora mana? – Zlovolja.

Najopasnija osoba? – Ona koja laže.

Najružniji osjećaj? – Mržnja.

Najljepši dar? – Oprost.

Najpotrebnije? – Obitelj.

Najugodniji osjećaj? – Unutarnji mir.

Najbolji prijam? – Osmijeh.

Najbolja medicina? – Optimizam.

Najveća snaga? – Vjera.

Najljepše na svijetu? – Ljubav.

Majka je Terezija – putujući u Darjeeling na duhovne vježbe začula Kristov glas *Dođi, budi moje sjetlo* – i primila *poziv u pozivu, zvanje u zvanju* – svoj drugi poziv. Bilo je to 10. rujna 1946. godine. Datum je to koji će se slaviti kao *Inspiration Day* i temeljni kamen Družbe Misionarki ljubavi.

No prije nego što je mogla početi živjeti svoj *poziv u pozivu*, trebalo je čekati na dozvolu crkvene vlasti, na suglasnost nadbiskupa Kalkute Ferdinanda Perierea. *Možete započeti* – glasile su njegove dugo iščekivane riječi Majci Tereziji. Bilo je to 6. siječnja 1948. godine, o devetnaestoj obljetnici njezina dolaska u Indiju. S nadbiskupovim pristankom Majka Terezija započinje ostvarivati svoj san *na slavu Njegova Imena.*

Generalna majka odgovorila joj je pismeno. Odgovor je bio pozitivan, majčinski, ali uz napomenu: *Za sve se trebaš obratiti Svetoj Stolici*. Teškoće su bile mnoge i raznolike. Politička situacija, a i stav Rima prema novim ustanovama bio je sasvim negativan. Ali – rješenje je došlo u obliku eksklaustracije, tj. života i djelovanja izvan redovničke zajednice pod jurisdikcijom loretskih sestara te pod vodstvom nadbiskupa Kalkute. Dopuštenje iz Rima stiglo je 8. kolovoza 1948. Papa Pio XII. preko Svete Kongregacije za redovništvo dopustio je Majci Tereziji da napusti Loreto i započne svoje novo poslanje.

Odjevena u bijeli sari s plavim obrubom Majka je Terezija, europska redovnica, sama u odnedavna nezavisnoj Indiji, 17. kolovoza 1948. godine započela život kao Misionarka ljubavi. Njezin način življenja bio je jednako revolucionaran kao i odjeća što ju je nosila. Držeći posvemašnje siromaštvo ključnim za svoje novo poslanje, u novi je život krenula sa samo pet rupija. Bio je to sav kapital te »usamljene žene« odjevene samo u sari – redovnice koja nije izgledala kao redovnica. No njezino je bogatstvo le-

žalo u srcu: nepokolebljiva vjera u Boga i posvemašnje pouzdanje u obećanje što joj ga je dao dvije godine ranije: *Ne boj se – uvijek ću biti s tobom... S ljubavlju se pouzdaj u Mene – slijepo mi vjeruj.*

Jedino je Bogu bila poznata visoka cijena žrtve Majke Terezije dok je odlučna koraka izlazila kroz vrata svojega ljubljenog Loreta. Njezino odredište bila je bolnica Svete obitelji Sestara medicinske misije u Patni gdje je trebala naučiti osnove pružanja medicinske njege potrebne za služenje siromasima. Iako je bila odlučna u izvršavanju svoga novog zvanja, svejedno joj je bilo teško napustiti Loreto, kako je sama posvjedočila: *Bilo mi je teže napustiti Loreto, svoju redovničku zajednicu, negoli svoju obitelj, svoj narod, svoju domovinu. Tamo sam bila sretna, ali kad sam čula glas Božji, morala sam ga poslušati...* Molitva što ju je napisala na prvoj stranici svoje medicinske bilježnice također odražava njezinu bol zbog napuštanja Loreta i prilagodbe novome načinu života.

O Isuse, jedina ljubavi mojega srca, želim trpjeti što trpim i sve što ćeš Ti još dopustiti da pretrpim iz čiste ljubavi prema Tebi, a ne radi zasluga što bih ih mogla steći niti poradi nagrada što si mi ih obećao, već samo da bih Ti udovoljila, da bih Te slavila, da bih Te blagoslivljala i u radosti i u žalosti.

Prvu noć provela je pod vedrim nebom, u svijetu bijede, siromaštva, gladi i bolesti u četvrti Tiđila i Motiđil. Bila je duboko potresena užasnim prizorima. Iz njezina srca i usta izvirala je nova molitva:

Bože, upotrijebi me kako hoćeš... Ako nikako ne budem mogla pomoći ovim bijednim ljudima, onda mi daj barem snage da umrem s njima i da im svjedočim Tvoju ljubav.

Majka se Terezija prvi put uputila u siromašne četvrti kao Misionarka ljubavi 21. prosinca 1948. godine. Stigla je do *mračnih rupa siromaha*. Jedna od njezinih prvih sljedbenica kasnije je primijetila: *Kada ste je vidjeli, onako skromno odjevenu u jednostavan i ponizan sari, kako – s krunicom u ruci – utjelovljuje Isusa među najsiromašnijima, mogli ste reći da je Svjetlost obasjala tamu sirotinjskih četvrti*.

S radom je započela u Taltali, gdje je posjetila sve katoličke obitelji: *Ljudima je bilo drago, no djece, djece je posvuda bilo. A kakve li samo prljavštine i bijede – kakva siromaštva i trpljenja. Vrlo sam bila malo govorila, samo sam isprala neke rane, stavila zavoje, nekima dala lijekove. Starac koji je ležao na ulici – neželjen – posve sam, bolestan na samrti, dala sam mu carborsone i vodu za piće, a on bijaše tako neobično zahvalan. Potom smo pošle do Taltala Bazara, a ondje je jedna vrlo siromašna žena umirala više od gladi nego od tuberkuloze. Kakva bijeda. Kakvo istinsko trpljenje. Ondje sam osjetila i vlastito siromaštvo jer nisam imala što dati toj sirotoj ženi*.

Unatoč trpljenju i neprestanoj napasti da se vrati u sigurnost Loreta, Majka Terezija nastavila je slijediti težak put što joj ga je Bog bio pripravio. Bilješka iz dnevnika od 16. veljače 1949. otkriva nam da je to bio uistinu zastrašujuć put: *Danas sam naučila dobru lekciju – da je*

siromašnima njihovo siromaštvo često vrlo teško. Kada sam krenula u potragu za kućom – hodala sam i hodala sve dok me nisu zaboljele noge i ruke. Pomislila sam da i njih moraju boljeti i duša i tijelo dok traže dom – hranu – pomoć. Potom se pojačala napast – u misli su mi došle raskošne zgrade Loreta – sve lijepe i ugodne stvari – ljudi s kojima se druže. Riječju, sve. – »Samo reci riječ i sve će to ponovno biti tvoje« – neprestano je ponavljao napasnik. Svojim slobodnim izborom, Bože moj, iz ljubavi prema Tebi – želim ostati i činiti sve što je Tvoja sveta volja za mene. Nisam si dopustila ni jednu jedinu suzu. Čak i kada sam trpjela još više nego sada – i dalje želim vršiti Tvoju svetu volju. Ovo je tamna noć rađanja Družbe. Bože moj, daj mi hrabrosti sada – ovoga trenutka – da ustrajem u slijeđenju Tvoga poziva.

Majci su Tereziji najprije ususret, s mnogo radosti, dotrčala djeca, pa onda mladež, djevojke iz škole. Ona im je bila učiteljica, odgojiteljica, majka – sve: *Prala sam djecu koja su uvijek bila prljava. Mnogi su se oprali prvi put u životu. Poučavala sam ih higijeni, bontonu, vjeronauku i čitanju. Zemlja je bila moja školska ploča. Djeca su bila sasvim zadovoljna. Na početku ih je bilo samo petero, zatim je broj porastao. Oni koji su dolazili redovito dobili su sapun za svoju marljivost. U podne sam dijelila mlijeko. Danas je na tom mjestu jedna moderna škola s više od pet tisuća djece. To je zaista Božja ruka.*

Djevojke koje je Majka Terezija odgajala godinama prve su opazile njezinu novu prisutnost. Prve su se približile i pomagale joj, prve su se uključile jer su vidjele da Majka Terezija nosi Kristovu ljubav onima koji trpe, olakšava njihovu patnju dijeleći je s njima. Bila je majka ljubavi za sve. Svjedočila je i dotaknula srcem ljubavi siromahe, napuštene, gubavce, ali i sve druge zdrave i bogate ljude. Prvi Božji dar s neba bila je Shabashini Dash, bogata

djevojka, dobra, puna duha i volje. Poput Majke Terezije i ona se borila s Bogom nekoliko godina te je napokon odlučila: *Pridružit ću se Majci Tereziji kako bih joj pomogla.* U zajednicu je primljena na blagdan Sv. Josipa, 19. ožujka 1949. godine. Deset prvih redovničkih zvanja bile su učenice Majke Terezije. Tako je počeo i prvi novicijat. Pravila je sastavila Majka Terezija nakon duge i žarke molitve, nakon savjetovanja i suradnje s ocem Julienom de Henryjem i ocem Celestom Van Exemom. Zaključili su da je u njima »duh evanđelja i ruka Božja«. Što se djelo više širi to postaje jasnije da je to volja Božja. I ako je bilo mnogo trpljenja, Maka Terezija nije ni za trenutak požalila, nego je bila sretna što vrši volju Božju. Uspjeh je bio očit, tako da je već 1950. godine na preporuku monsinjora Ferdinanda Pereirea, nadbiskupa Kalkute, Rim odobrio osnivanje nove redovničke zajednice. To se dogodilo 7. listopada 1950. godine na blagdan Majke Božje Kraljice krunice.

Isusov poziv što ga je Majka Terezija začula 10. rujna 1946. sada je bio priznat i potvrđen od strane Crkve. Tako je Gospodin Majku Tereziju sigurnim korakom vodio prema onome što će postati djelo Duha Svetoga u korist siromašnih. Zajednica Majke Terezije službeno se zove *Misionarke ljubavi.* O cilju utemeljenja Majka Terezija kaže: *Naša posebna zadaća je raditi za spasenje i posvećenje siromašnih među najsiromašnijima. To radimo liječeći bolesnike i umiruće siromahe, prihvaćajući i okupljajući djecu po ulicama, posjećujući prosjake, brinući se za njih i njihove obitelji, pružajući dom, sklonište i gospodarstvo beskućnicima, ljubeći one koji su napušteni, sami, te ljubeći Isusa u euharistiji. Na taj način pokazujemo svoju ljubav za Isusa koji je skriven u obliku kruha i u obliku najsiromašnijih među siromašnima.*

Osim škole za siromašnu djecu bilo je još mnogo drugih potreba. Godine 1952. Majka je Terezija otvorila centar

za umiruće pod imenom *Nirmal Hriday* što u prijevodu znači *Prečisto srce*. Godine 1975. počela je sustavno raditi s gubavcima. Danas postoji *Grad radosti* i brojni centri za gubavce. Ona, Majka Terezija, uvijek ide dalje, dublje, više, bolje, naprijed po načelu *Gdje god je život u opasnosti, tu trebamo biti i mi s našom pažnjom, ljubavlju i služenjem.* Ona se borila, a njezine sestre to nastavljaju činiti i danas, protiv svih zala svijeta: protiv pobačaja koji je *najveća opasnost za mir u svijetu,* protiv samoće, osamljenosti, napuštanja starih osoba, protiv droge, prostitucije, protiv side. Na Božić 1985. otvorila je jedan centar u New Yorku za bolesne od side.

Majka je Terezija osim Misionarki ljubavi (1950) osnovala i Braću misionare ljubavi (1963), međunarodnu organizaciju Suradnici Majke Terezije (1969), Misionarke ljubavi kontemplativni ogranak (1976) i Braću Riječi – svećenike (1977) *da bi što bolje evangelizirali siromašne među najsiromašnijima*.

Danas su Misionarke ljubavi prisutne i djelotvorne u svim biskupijama Indije te u gotovo svim krajevima svijeta: u Venezueli, Peruu, Kolumbiji, Brazilu, Boliviji, Argentini, Gvatemali, Urugvaju, Latinskoj Americi, u Europi – u Austriji, Belgiji, Francuskoj, Grčkoj, Irskoj, Italiji, Nizozemskoj, Njemačkoj, Portugalu, Španjolskoj, Velikoj Britaniji, Albaniji, Rumunjskoj, Poljskoj, Češkoj, Slovačkoj, Rusiji, Hrvatskoj (Zagreb) gdje su stigle 1979. godine. Godine 1965. dekretom Kongregacije za redovnike *Decretum laudis* sestre Misionarke ljubavi priznate su kao Družba sestara papinskoga prava.

Majka Terezija postala je »živa« povijest dobrote, ljubavi, služenja svima besplatno, postala je »novi zemljopis« naših dana jer je svojim djelima, još više vjerom i ljubavlju, promijenila svijet. Svijet, mi svi, divimo se njoj i njezinim sestrama, a ona za sebe i za svoje sestre kaže: *Ja sam ka-*

tolička redovnica i moje srce sasvim pripada Bogu. Znam da smo jedna kap u oceanu bijede i patnje, ali kada ne bi bilo ni te kapi, patnja bi bila još veća.

Majka Terezija je vjerovala i ljubila. Umrla je 5. rujna 1997. godine u 20 sati – vratila se u Očevu kuću, kako je sama o smrti govorila.

Smrt

Ne treba se bojati smrti,
jer smrt je povratak u dom Božji.

Za mene je najveća kruna ljudskog života:
umrijeti u miru s Bogom.

Bojimo se smrti samo kada nam savjest nije čista,
kada se bojimo da ćemo se naći pred samima sobom.

Zato se tolike osobe boje smrti
jer se boje suočenja sa stvarnošću,
suoćenja sa samima sobom gledajući Boga.

Smrt je povratak u kuću Božju. To je sve.

Na kraju svega smrt je najlakše
i najbrže sredstvo za povratak k Bogu.

O, kad bismo mogli vjerovati,
kad bismo mogli uvjeriti svijet da dolazimo od Boga
i da se njemu moramo vratiti!

Papa Ivan Pavao II. proglasio je Majku Tereziju blaženom na Misijsku nedjelju 19. listopada 2003. godine te odredio da Crkva njezin blagdan slavi 5. rujna.

Blago milosrdnima
(oni će zadobiti milosrđe!)

Gospodine Isuse, za svoga zemaljskog života tražio si da budemo milosrdni – jer je milosrdan naš Otac Nebeski. Marija nam je osigurala da se milosrđe postiže *od koljena do koljena… nad onima što se Njega boje*. Neka nas Duh Sveti okrijepi kako bismo mogli svaki dan sve više rasti u milosrđu. Usprkos svim našim grijesima i pogreškama, nadamo se postići milosrđe koje nam obećavaš u ovom blaženstvu. Amen.

Blago čistima srcem
(oni će Boga gledati!)

Gospodine Isuse, želimo biti čista srca i želimo nagradu: vidjeti Tebe u svim ljudima bez obzira na rasu i vjeru, a onda, u budućem životu, u Tvome kraljevstvu. Učini nas podložnima Duhu Svetom tako da želimo samo jedno – spas svakog pojedinca kojemu služimo i svoj spas. Amen.

Blago mirotvorcima
(oni će se sinovima Božjim zvati!)

Gospodine Isuse, očisti nas od osobnih slabosti koje ruše naš mir i mir onih koji su oko nas. Učini da naša pamet i naša srca budu vedri kako bismo donosili mir svima onima koje susrećemo. Želimo biti svjedoci mira. Molimo Te da ovom našem svijetu nasilja doneseš svoj mir. Amen.

SEDMODNEVNA RAZMATRANJA, MOLITVE I MEDITACIJE S BLAŽENOM MAJKOM TEREZIJOM

Molitva Majke Terezije

Postanimo svi istinska i plodonosna grana na Isusovu trsu, pristajući da uđe u naše živote na način koji Njemu odgovara

- **kao Istina** koju treba izreći
- **kao Život** koji treba živjeti
- **kao Svjetlo** koje treba upaliti
- **kao Ljubav** kojom treba ljubiti
- **kao Put** kojim treba proći
- **kao Radost** koju treba davati
- **kao Mir** koji treba širiti
- **kao Žrtva** koju treba prikazati u našim obiteljima i našoj okolini.

O, Bože, vjerujemo da si ovdje. Divimo ti se i ljubimo Te svim srcem svojim i svom dušom svojom jer Ti si najdostojniji naše ljubavi. Želimo te ljubiti kao što te blaženi ljube u Nebu. Divimo se svim planovima Tvoje božanske Providnosti i potpuno se prepuštamo Tvojoj volji. I ljubimo svoje bližnje Tebi za volju kao što ljubimo sami sebe. Iskreno opraštamo svima koji su nas povrijedili i molimo oproštenje od svih koje smo mi povrijedili.

PRVI DAN – *Poziv u pozivu*

Dođi, budi moje svjetlo!

Majka Terezija godinama je razmišljala i molila, nastojala učiniti nešto za siromašne ljude Kalkute. Poučavati, raditi s djevojkama, posjećivati njihove obitelji – činilo se premalo. Godine 1946. putovala je iz Kalkute u Darjeeling na duhovnu obnovu. Bila je to prilika za razmišljanje, meditaciju i molitvu koje su joj trebale pomoći da nakon duhovne obnove donese neku odluku. I plod je dozrio – 10. rujna 1946. godine Majka Terezija doživjela je »poziv u pozivu, zvanje u zvanju«. Čula je Isusov glas koji je govorio: *Dođi, budi moje svjetlo!*

Poruka je bila jasna, o čemu svjedoče i njezine riječi: *Bio je to glas Božji i ja sam bila duboko uvjerena da me On zove.*

Istoga dana, 10. rujna 1946. godine, Majka Terezija počela je primati niz nutarnjih lokucija koje će se nastaviti sve do sredine sljedeće godine. Zapravo, čula je Isusov glas i s njim se upustila u prisan razgovor.

Između Krista i Majke Terezije odvijala se vrlo dirljiva i nadasve lijepa razmjena koja se potvrđuje u riječima kojima su se jedno drugom obraćali – Isus njoj sa »zaručnice moja« ili »malena moja«, dok je Majka Terezija odvraćala s »moj Isuse« ili »moj jedini Isuse«, čeznući uzvratiti ljubav za ljubav.

Dođi, dođi, nosi Me u prostore siromaha!

Dođi, budi moje svjetlo!

Glas je i dalje ponavljao: *Zar ćeš odbiti?*

Jednoga sam dana na svetoj pričesti sasvim jasno čula isti glas:

Želim indijske redovnice, žrtve Moje ljubavi, koje će biti Marija i Marta, koje će biti tako sjedinjene sa mnom da će isijavati moju ljubav na duše.

Želim slobodne redovnice, prekrivene mojim siromaštvom križa.

Želim poslušne redovnice, prekrivene mojom poslušnošću križa.

Želim redovnice pune milosrdne ljubavi, prekrivene milosrdnom ljubavlju križa.

Zar ćeš odbiti učiniti to za mene?

Moj jedini Isuse – to što tražiš nadilazi me; jedva razumijem pola od onoga što želiš. Nedostojna sam. Slaba sam. Jednoga drugog dana.

Postala si mojom zaručnicom iz ljubavi prema meni. Došla si u Indiju radi mene. Žeđ za dušama dovela te je dovde. Bojiš li se učiniti još jedan korak za svojega zaručnika – za mene – za duše? Je li tvoja velikodušnost ohladnjela? Jesam li ti možda na drugom mjestu? Nisi ti umrla za duše – zato ti i nije stalo što će biti s njima! Tvoje se srce nikada nije utapalo u boli kao srce moje Majke. Nas smo oboje sve dali za duše – a ti? Bojiš se da ćeš izgubiti svoje zvanje – da ćeš postati svjetovnjakinja, da će ti ponestati ustrajnosti. Ne – tvoje je zvanje ljubiti i trpjeti i spašavati duše i tim ćeš korakom ispuniti želju mojega srca za tebe. To je tvoje zvanje. Odjenut ćeš jednostavnu indijsku odjeću ili radije – onako kako se odijevala moja Majka –

jednostavno i skromno. Tvoj je sadašnji habit svet jer je moj simbol – tvoj će sari postati svet jer će biti moj simbol.

Prosvijetli me. Pošalji mi svoga Duha koji će me poučiti Tvojoj volji, koji će mi dati snagu činiti što je Tebi milo. Isuse, moj Isuse, ne predaj me zabludi. Ako Ti ovo zaista želiš, pruži mi dokaz – ako li pak ne, neka to napusti moju dušu.

Oduvijek govoriš: »Čini sa mnom što Te volja«. Sada želim djelovati. Dopusti mi, malena moja zaručnice, malena moja. Ne boj se, uvijek ću biti s tobom. Trpjeti ćeš, i sada trpiš – no, ako si moja malena zaručnica – zaručnica Raspetoga Isusa – morat ćeš u srcu podnositi tu muku. Dopusti mi djelovati. Nemoj me odbiti. S ljubavlju se pouzdaj u mene – slijepo mi vjeruj.

Isuse, moj jedini Isuse, samo Tebi pripadam. Tako sam neuka. Ne znam što bih rekla, ali čini sa mnom što god želiš, kako god želiš, dokle god želiš. Ljubim Te, ne zbog onoga što daješ, već zbog onoga što uzimaš.

Želim indijske redovnice – misionarke ljubavi – koje će biti moj oganj ljubavi među najsiromašnijima, bolesnima, umirućima, dječicom s ulice. Siromahe želim da mi dovedeš. Sestre koje će prikazati svoje živote kao žrtve moje ljubavi. Dovest ćete duše k meni. Znadem da si ti slaba i grješna, ali upravo zato što si takva, želim se tobom poslužiti na svoju slavu! Zar ćeš odbiti?

Malena, daj mi duše, daj mi duše sirote malene djece s ulice. Kako to boli! Kad bi samo znala vidjeti tu sirotu djecu okaljanu grijehom. Čeznem za čistoćom njihove ljubavi. Kada bi se samo odazvala na moj poziv i dovela mi te duše, otrgla ih iz ruku Zloga! Kada bi samo znala koliko malenih svakodnevno pada u grijeh! Postoje samostani s brojnim redovnicama koje skrbe o bogatima i imućnima,

ali za moje najsiromašnije nema baš nikoga. Za njima čeznem – njih ljubim. Zar ćeš odbiti?

Malena moja, dođi! Dođi, nosi me u prostore siromaha! Dođi, budi moje svjetlo. Sam ne mogu poći – ne poznaju me – pa me stoga i ne žele. Ti dođi, kreni među njih, ponesi me sa sobom među njih. Koliko čeznem uči u njihove prostore – njihove mračne, nesretne domove. Dođi, budi žrtva za njih. U tvojoj žrtvi – u tvojoj ljubavi za mene – oni će me vidjeti, upoznati, poželjeti. Prinesi više žrtava, osmjehuj se još blaže, moli još žarče i sve će poteškoće nestati.

Bojiš se?! Koliko me boli tvoj strah. Ne boj se! Ja od tebe tražim da to za mene učiniš. Ne boj se čak i da je čitav svijet protiv tebe, smije ti se, a tvoje te sestre i poglavari preziru, ne boj se! Ja sam u tebi, s tobom, za tebe.

Trpjet ćeš – puno ćeš trpjeti. No zapamti da sam ja s tobom. Čak da te i sav svijet odbaci, sjeti se da pripadaš meni i da sam ja tvoj. Ne boj se! To sam ja. Samo budi poslušna – slušaj radosno, bez odlaganja i bez pitanja – samo slušaj. Nikada te ne ću napustiti ako budeš poslušala.

Vidjela sam golemo mnoštvo svakojakih ljudi – vrlo siromašnih, a i djeca su bila tu. Svima su ruke bile uzdignute prema meni koja sam stajala posred njih. Dozivali su: *Dođi, dođi, spasi nas! Povedi nas k Isusu!*

I opet to veliko mnoštvo. Na njihovim sam licima vidjela veliku tugu i trpljenje. Klečala sam blizu Gospe koja je bila okrenuta prema njima. Nisam vidjela njezino lice, ali sam čula kako govori: *Pobrini se za njih – oni su moji. Povedi ih k Isusu – nosi Isusa k njima. Ne boj se! Nauči ih moliti krunicu. Neka se mole u obitelji – i sve će biti dobro. Ne boj se – Isus i ja bit ćemo s tobom.*

I opet isto veliko mnoštvo. Bijahu prekriveni tamom. No ipak sam ih mogla vidjeti. Gospodin na križu. Gospa nedaleko od križa – ja, poput djeteta, ispred nje. Njezina je lijeva ruka bila na mojem lijevom ramenu, dok me desnom držala za moju desnu ruku. Obje smo bile okrenute prema križu. Gospodin je rekao: *Ja sam te molio, oni su te molili, ona – moja Majka – te zamolila. Zar ćeš odbiti učinit to za mene? Pobrini se za njih i dovedi ih k meni.*

Odgovorih: *Isuse, Ti znaš da sam spremna poći s mjesta*.

Viđenja koja je Majka Terezija primila toga 10. rujna 1946. bila su međusobno povezana – svako novo nadovezivalo se na prethodno. U prvom se viđenju našla posred mnoštva siromaha i djece. Glas koji je dozivao nije bio onaj njezina ljubljenoga Isusa. Bio je to glas vapijućega *velikog mnoštva*: *Dođi, dođi, spasi nas – povedi nas k Isusu!* U drugom viđenju prodrla je dublje u golemu tugu i trpljenje *velikoga mnoštva*. Nije bila sama, već u društvu Gospe. Ovoga je puta na Mariju došao red da je zamoli: *Povedi ih k Isusu – nosi Isusa k njima*. Marija ju je poticala da odgovori i na Kristovu molbu i na molbu *velikoga mnoštva* dajući joj istovremeno jamstvo da će uz njezinu prisutnost i molitvu krunice sve *biti dobro*.

U trećem se viđenju pojačalo trpljenje velikoga mnoštva: *bijahu pokriveni tamom*. Majka ih je Terezija svejedno mogla vidjeti, ali je vidjela i Isusa na križu. I Marijina se uloga u ovom viđenju pojačavala: ona bijaše Majka koja joj pruža potporu kao svom djetetu, dok su obje gledale prema Isusu na križu. Isusov ju je glas podsjećao i ponovno pitao: *Ja sam te molio, oni su te molili, ona – moja Majka – te zamolila. Zar ćeš odbiti učinit to za mene?*

Nakon trostrukoga podsjećanja i pitanja Majka je Terezija odgovorila: *Isuse, Ti znaš da sam odmah spremna poći*.

Uvjerenje da je Bog zove i šalje da izvrši njegovu volju dali su Majci Tereziji hrabrost da ustraje. Ali prije nego što je mogla početi, trebalo je čekati na dozvolu crkvene vlasti, suglasnost nadbiskupa Kalkute Ferdinanda Perierea. *Možete započeti* – glasile su njegove dugo iščekivane riječi Majci Tereziji. Bilo je to 6. siječnja 1948. godine, o devetnaestoj obljetnici njezina dolaska u Indiju.

S nadbiskupovim pristankom Majka Terezija započinje ostvarivati svoj san *na slavu Njegova Imena.*

O pozivu

Jesam li uistinu svjestan dara života i milosti primljene na krštenju? Koliko se često tijekom dana obraćam Kristu u svojoj nutrini? Jesam li svjestan posebnosti poziva koji sam primio i živim li život izabran među mnogima? Odričem li se doista svijeta i živim li doista za Boga? Jesam li spreman otvoriti vrata Kristu kada zakuca na moje srce? Postoji li veza između mojega rada i posvećenosti Bogu u liturgiji i klanjanju? Radim li jednostavno ono što rade i drugi? Jesam li sretan u onome što radim?

Jesam li sretan kada radim protiv volje? Jesam li sretan kada se odričem stvari koje mi se sviđaju? Odgovaram li vjerno svojemu pozivu? Je li moj odgovor ispunjen vjerom? Sjetim li se poziva i onda kada sam s nekim tko mi se ne sviđa? Dajem li se voditi ljubavlju koju Duh Sveti odašilje u moje srce? Jesam li svjestan prisutnosti Duha Svetoga u svojem životu? Je li moj život kao i Kristov potpuna predanost? Slušam li pomno Njegove poticaje? Amen.

U jednom trenutku poštenja

Gospodine, kad vjerujem da je moje srce ispunjeno ljubavlju i shvatim – u jednom trenutku poštenja – da ljubim sebe u voljenoj osobi, oslobodi me od mene same. Gospodine, kad vjerujem da sam dala sve od sebe i shvatim – u jednom trenutku poštenja – da sam ja ta koja prima, oslobodi me od mene same. Gospodine, kad vjerujem da sam siromašna i shvatim – u jednom trenutku poštenja – da sam puna oholosti i zavisti, oslobodi me od mene same. Ah, Gospodine, kad se kraljevstvo nebesko miješa s kraljevstvima ovoga svijeta, daj da nađem sreću i utjehu u tebi. Amen.

DRUGI DAN – *Tišina*

Ako pogledate križ

Ako pogledate križ, vidjet ćete
kako su Isusove ruke raširene,
jer vas želi zagrliti.
Glava mu je nagnuta,
jer vas želi poljubiti.
Srce mu krvari,
jer vas želi primiti u nj.

Stoga, kada se osjećate sami
i u duhovnoj suhoći, pogledajte križ:
bol, trpljenje, poniženje, razočaranje,
usamljenost, nisu drugo doli prigode za
solidariziranje s onima koji se, poput vas,
osjećaju sami, tužni ili napušteni.

Blažena Majka Terezija znala je poručiti: *Prije nego što počneš moliti, potraži neko tiho mjesto koje će ti pomoći u molitvi; najbolje u crkvi ili u kapeli pred Presvetim Sakramentom. Neka u tebi sve utihne, jer Bog je prijatelj tišine. On nas uvijek čeka u tišini – da nam govori i da nas sluša. U tišini našeg srca Bog govori o svojoj ljubavi; u tišini našeg srca, mi prepuštamo Isusu da nas ljubi.*

Tišina je temeljni zahtjev kršćanskoga života jer ona omogućuje da budemo pozorniji kako za Božju prisutnost i njegov glas tako i za vapaj drugih.

U tišini srca Bog govori. Tišina iliti šutnja je vrijeme kada Bog govori. Potrebno je da stvaramo vrijeme spoznaje da smo u Bogu. Jer Bog se ne može čuti usred buke i vike svijeta. Moramo pronaći način da stvorimo vrijeme za molitvu, za ljubav. *Ljubimo li ga dovoljno* – pita Majka Terezija? S križa Isus vapi: *Žedan sam.* Njegova je žeđ ona za dušama – čak i dok je visio na križu umirući, sam i prezren. Bog umire od ljubavi. Da bismo mogli slušati, moramo biti kao mala djeca. Jedino slušajući Boga možemo s njim ući u dijalog. *Koliki od nas zaista čuju Boga kako govori u tišini srca? Jeste li vi čuli Božji glas? Da li moje srce šuti?* – pita se Majka Terezija i poučava: *Da bismo mogli moliti, moramo biti sposobni slušati. Možete izreći mnogo molitava, no da biste mogli moliti, morate šutjeti. Nije moguće reći za nekoga tko ne šuti da istinski moli. Samo kad smo ga čuli u tišini srca – da, samo kad smo naučili slušati Boga u tišini svoga srca, samo tada možemo reći – ja molim.*

Osjeti *potrebu za šutnjom*. Šutnja nam je potrebna zbog potrebe i žudnje za Bogom i njegovom milošću. Život u šutnji otkriva Božju blizinu.

Tišina nije potrebna samo za uspostavljanje zajedništva s Bogom nego je ona i uvjet za zajedništvo s drugima. Tišina se nalazi u korijenima našega zajedništva s Bogom i međusobno. Bez toga će čitav naš život klonuti. Ako stalno govorimo, ne možemo moliti. Isus tada nije prisutan u nama. Moramo šutjeti. Kada osoba doista održava šutnju, onda je sveta.

Slušanje je početak molitve, a ono što slušamo jest glas Božji; Bog koji ne može obmanuti ili biti obmanut. Stoga šutimo li, šutnjom ne možemo pogriješiti; ako govorimo, ako odgovaramo, činimo pogreške. U tišini srca Bog govori; pustimo neka nas Bog ispunja i samo onda govorimo. Često izgovaramo neljubazne riječi. One dolaze iz nas, iz

naših srca, a ne od Boga koji govori kroz nas, jer mi Boga ne slušamo.

Ako želite znati koliko ljubite Isusa, nema potrebe pitati bilo koga drugoga da vam to kaže; u iskrenosti svoga srca znat ćete odgovor na to ako prakticirate tišinu. Pokušajte biti sami, pokušajte zadržati tu stvarno duboku tišinu kako biste se oslobodili ogorčenosti ili mržnje.

Bog je prijatelj tišine. Pogledajte kako priroda, drveće, cvijeće, trava – rastu u tišini; pogledajte zvijezde, mjesec i sunce kako se u tišini pokreću. Nije li nam dužnost da svjedočimo Boga? Ne mrtvoga Boga, već živoga Boga koji ljubi. Što više u tihoj molitvi primamo, to više možemo dati za naš aktivni život. Tišina nam je potrebna da mognemo dotaći duše. Bitno nije ono što mi kažemo, već što Bog nama i kroz nas kaže. Sve naše riječi postaju bezvrijedne ako ne dolaze iznutra. Riječi koje ne daju svjetlo Kristovo – umnažaju tamu. Ljudi koji vole molitvu – vole tišinu. Čisto srce Boga će gledati!

Ne možemo doživjeti prisutnost Božju ako ne uspostavimo nutarnju i vanjsku tišinu – šutnju. Moramo se priviknuti na muk duha, očiju i jezika. Bog je prijatelj tišine. Trebamo naći Boga, a njega se ne može naći ni u buci niti u nemiru.

Marija nas može naučiti tišini: kako sačuvati sve u srcu i kako moliti u tišini svojega srca. Marija nas može naučiti nježnosti: ona je u žurbi otputovala Elizabeti želeći joj služiti. I mi, slijedeći njezin primjer, moramo velikodušno sudjelovati u ljubavi i darovanoj nam milosti. Marija nas može naučiti poniznosti: premda puna milosti, samu sebe naziva službenicom Gospodnjom, i kao jedna od nas, poput grešnice željne otkupljenja, stoji pred križem. Dopustimo Majci Božjoj punu slobodu da se nama služi na slavu svojega Sina. Ispruži svoju ruku i čvrsto je stavi u

Marijinu ruku. Ona te dobro poznaje. Ona je naša Majka jer je svojom ljubavlju sudjelovala u našem ponovnom rođenju. I nastavlja biti našom Majkom podržavajući Kristov život u nama.

Razgovarajmo s Bogom; pusti da Isus moli u tebi. Da bi on mogao moliti, potrebna je šutnja – jer nam Bog govori u šutnji srca, a mi mu odgovaramo iz punine srca. Te dvije stvari čine molitvu.

Danas Bog nastavlja pozivati tebe i mene – no slušamo li ga? Ja sam tebe odabrao – nisi ti odabrao mene. Jesmo li čuli njegov glas u tišini naših srdaca? Stvaramo li vrijeme da *pristanemo i spoznamo da smo u Bogu*?

S križa Isus vapi – *Žedan sam*! Njegova je žeđ bila za dušama – čak i dok je visio tamo – umirući sam, prezren. *Žedan sam* – zavapio je Isus na križu kada je bio lišen svake utjehe, umirao u posvemašnjem siromaštvu, napušten, prezren, slomljen u tijelu i duši. Govorio je o svojoj žeđi – ne za vodom – već za ljubavi za žrtvu.

Isus je Bog – stoga su i njegova ljubav i njegova žeđ beskrajne. Naš je cilj utažiti tu beskrajnu žeđ Boga koji je postao čovjekom. Ne samo što vas ljubi nego i više od toga – čezne za vama. Žeđa za vama, ljubi vas uvijek, čak i onda kada se osjećate nedostojnima. Tišina je vrijeme za razgovor s Isusom. Što smo tiši, to postajemo bliži Isusu. Što smo više poput Isusa, to postajemo svetiji.

Čistoća

Blago čistima srcem: oni će Boga gledati!

Čisto srce slobodno je srce, slobodno da se daruje i ljubi sve do boli. Čisto srce služi drugima i ljubi Boga nepodijeljenom ljubavlju. Čisto srce prepoznaje lako Krista u gladnima, u golima, u beskućnicima, u onima koji žive u samoći, u onima koje nitko ne voli, u onima koje nitko ne želi, u gubavcima, u alkoholičarima, u čovjeku koji leži na putu, odbačen, podcijenjen, napušten, gladan... On nije gladan samo kruha nego i ljubavi... Njemu ne nedostaju samo obuća i odjeća nego je i bez ljudskog dostojanstva... Nije beskućnik samo zato što nema krova nad glavom, što nema gdje boraviti, nego i zato što je napušten od svih, odbačen, podcijenjen, zanemaren. Zaboravio je smisao ljudske ljubavi, ljudske radosti, ljudskoga dodira. Da bismo prepoznali Krista u strašnoj slici ovih patnika, naše braće i sestara, potrebno nam je čisto srce. Čisto srce slobodno je za služenje, čisto srce slobodno je za ljubav... Kako nam trebaju čiste oči da Isusa prepoznamo pod prilikama Kruha, tako nam trebaju čiste oči da ga prepoznamo u patnicima, siromašnima, odbačenima, napuštenima, u svima onima koje je društvo odbacilo kao nekorisne. Svi su oni Isus.

TREĆI DAN – *Plod tišine je molitva*

Molitva za Crkvu

Gospodine, molim Te za Crkvu.
Danas postoje mnoge crkve,
ali Ti znadeš, o Gospodine,
da smo samo jedna Crkva.

Pošalji nam ljubav i milosrđe:
Samo će tako jednoga dana
sve crkve moći biti jedna.

Sam si rekao:
Kao što smo ja i Otac jedno,
tako i Crkva treba biti jedna!
Ujedini sve, o Gospodine,
snagom, radošću, ljubavlju
i daruj mir nama i Crkvi. Amen.

Na pitanje što je molitva Majka Terezija odgovara: *Ja razgovaram s Bogom, slušam ga pa govorim, to je molitva, razgovor s Bogom. Onda molitva je jedinstvo s Bogom. Moliti – za mene znači biti jedno s voljom Kristovom dvadeset i četiri sata na dan. Živjeti za njega, s njime, u njemu. Molitva je radost. Molitva je zraka Božje ljubavi.*

Molitva je nada vječne sreće. Molitva je plamen koji gori ljubavlju Božjom za tebe i za mene. Trebamo moliti – jer molitva daje čisto srce, a čisto srce može vidjeti Boga u svakoj osobi. Vidimo li Boga u drugima, prirodno – ljubit ćemo jedni druge kao što Bog ljubi svakoga od nas. Ljubav rađa mir. Djela ljubavi jesu djela mira. Da bismo mogli moliti za mir, moramo biti u stanju u prvom redu slušati, jer Bog govori u tišini srca, a to je početak molitve, to je početak mira. On govori, a mi moramo imati hrabrosti slušati, moramo imati vremena za slušanje Božje riječi. Plod molitve je produbljenje ljubavi, produbljenje vjere. Ako vjerujemo, bit ćemo sposobni moliti. Plod vjere je ljubav, a plod ljubavi je služenje. Stoga su djela ljubavi uvijek djela mira. Ako molimo, sačuvat ćemo vjeru, ako budemo imali vjere, sasvim je logično da ćemo htjeti služiti.

Sve počinje molitvom – kada provodimo barem malo vremena na koljenima... Kad bi svi šefovi i vođe svijeta barem malo vremena provodili na koljenima pred Bogom, vjerujem da bismo imali bolji svijet... Kad bi sve obitelji svijeta provodile barem malo vremena zajedno u molitvi, vjerujem da bismo imali mir u svijetu. Jer kao što ljubav počinje kod kuće, tako i mir počinje kod kuće. Razgovaraj s Bogom, dopusti da Isus u tebi moli. Molitva je jedinstvo s Kristom, ono jedinstvo koje nepodijeljeno ljubi – Isus za mene i ja za Isusa... Kad je Isusu u mom srcu, trebam njega pustiti da moli, da u tišini moga srca on govori nebeskom Ocu. Kad ja ne mogu govoriti, neka Krist govori. Kada ja ne mogu moliti, neka Krist moli – jer nitko ne pozna Oca bolje od njega. Nitko ne zna moliti bolje od Isusa, jer on nam šalje svoga Duha kojim u nama moli. Jer mi ne znamo kako bismo trebali pravo moliti.

Krist moli u meni,
Krist djeluje u meni,
Krist misli u meni,
Krist gleda mojim očima,
Krist radi mojim rukama,
Krist korača mojim nogama,
Krist govori mojim ustima, mojim riječima,
Krist ljubi mojim srcem.

Ako nam je život bez molitve, to je kao kuća bez temelja. Kao deseterokatnica, prekrasna, potpuno dovršena, ali su je morali srušiti jer je imala temelj dostatan za jednokatnicu. Bili su je prisiljeni srušiti. Naš život molitve – neka to bude temelj, početak.

Mi treba da mu se klanjamo jer je on Bog i čovjek.
On je žrtva,
On je stradalnik,
On je onaj koji se predaje.
On je radost,
On je mir,
On je put,
On je ljubav,
On je život.

Isus je Onaj u kojega sam zaljubljena – kojemu pripadam i od kojega me ništa neće rastaviti. On je moj – ja sam njegova.

Kratka misao Majke Terezije o traženju Boga dočarava stvarnost međusobnoga traženja: *Našao sam ga i On je našao mene, moj Bog koji me voli, našli smo se tražeći jedan drugoga i našao sam ga u sebi jer živi u meni i za me; ja se u njemu radujem. Od iskona bili smo skupa i do konca bit će mi pratilac moj Bog.*

Slava Ocu koji me je stvorio – jer me ljubio.
Slava Isusu Kristu koji je za mene umro
– jer me ljubio.
Slava Duhu Svetom koji živi u meni – jer me ljubi.

Molitva Duhu Svetomu

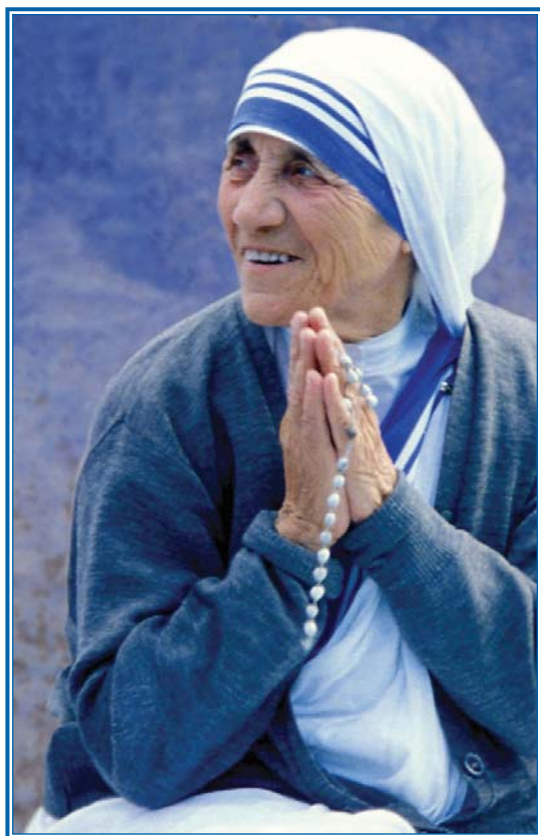
Duše Sveti,
Duše spoznaje,
Duše mudrosti,
Duše ljubavi!
Samo ti poznaješ istinu,
Samo ti možeš pronicati bit
I pravi smisao svake stvari.
Duše Sveti, predajem se tebi.
Ne želim znati više nego što je potrebno.
Ne želim govoriti više nego što je potrebno.
Ne želim ništa više nego ono što si odlučio za mene.
Ti me ljubiš i znaš što je dobro za mene.
Duše ljubavi, ispuni me
Svim onim što mogu primiti od tebe.
Neka je tebi slava! Amen.

Moja zajednica

Moja zajednica moji su siromasi. Njihova sigurnost moja je sigurnost. Njihovo zdravlje moje je zdravlje. Njihova kuća je moja kuća. Djeci i siromasima, svima koji trpe, darujte osmijeh; darujte im ne samo svoju pažnju nego i svoje srce. Svoj život darujem onima kojima se nitko ne približava jer su zaraženi, puni mikroba i smrada; onima koji ne idu na molitvu jer ne mogu goli izići iz kuće; onima koji više ne jedu jer nemaju snage; onima koji leže po pješačkim stazama znajući da umiru, a pored njih prolaze ljudi i ne gledaju ih; onima koji više ne plaču jer nemaju

suza; onima kojima više ne pomažu nikakvi lijekovi jer ih je ubila vaša neljubav i odbacivanje; onima koji nisu znali ni da su ljudi, a još manje da su djeca Božja… Njihov život moj je život. Moja kuća njihova je kuća. Moj svijet njihov je svijet. U mome srcu ima mjesta za njih, a i za mnoge druge, za sve… Najveći grijeh pomanjkanje je ljubavi, nezainteresiranost za bližnjega. Nijedna bolest, dakle ni guba, ne može toliko izobličiti čovjeka da ja u njemu ne bih prepoznala brata i sestru, još više – Isusa patnika.

ČETVRTI DAN – *Plod molitve je vjera*

Patnički Isuse

Patnički Isuse, učini da Te danas
i svaki dan naučim gledati
u liku Tvojih bolesnika,
i dok njih dvorim, da služim Tebi.
Učini da i u osobi izobličenoj od srdžbe,
od zloće ili od ludosti,
znam prepoznati Tebe i reći:
Isuse koji trpiš, kako je slatko služiti Ti.
Daj mi, Gospodine, takvu vjeru i moj rad
nikada neće biti dosadan.
Naći ću radost milujući sitne slabosti
i želje svih siromaha koji trpe.
Dragi bolesniče, još više
si mi mio jer predstavljaš Krista.
Kolika je moja povlastica
da se mogu posvetiti tebi!
O, Bože, Isuse koji trpiš,
udostoj se da i za mene
budeš strpljivi Isus,
oprosti mi moje pogreške.
Isuse, pogledaj moje nakane
jer te želim ljubiti i služiti Tebi
u svakoj osobi Tvoje djece koja trpe.
Gospodine, uvećaj moju vjeru.
Blagoslovi moja zalaganja i moj rad,
sada i uvijeke. Amen.

Vjera je Božji dar. Bez vjere nema života. Prava vjera mora biti dobrostiva. Ljubav i vjera idu zajedno, one jedna drugu nadopunjuju. Vjera na djelu je ljubav, ljubav na djelu je služenje. Vjera da bi bila prava treba biti ljubav koja se daruje. Djelo da bi bilo plodonosno i potpuno Božje, mora biti izgrađeno na vjeri u Krista koji je rekao: *Jer ogladnjeh i dadoste mi jesti; ožednjeh i napojiste me; stranac bijah i primiste me; gol i zaogrnuste me; oboljeh i pohodiste me; u tamnici bijah i dođoste k meni* (Mt 25, 35-37). *Zaista, kažem vam, što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste!* (Mt 25, 40). Naše djelovanje temelji se na tim riječima.

Dvije su milosti na poseban način plod molitve – *čisto srce* i *produbljenje vjere*. *Čisto srce* vidi Boga. *Blaženi čista srca, jer oni će Boga gledati* (Mt 5, 8). *Molitva nam daje čisto srce, a čisto srce može vidjeti Boga*, pri čem se naravno misli na gledanje očima vjere. Produbljenje vjere povezano je s molitvom i čistim srcem. Plod molitve je vjera. U svjetlu vjere gledajmo sve što se događa oko nas! *Plod vjere* koji dolazi po molitvi nije samo veliko znanje o istinama vjere nego i življenje tih istina u svakidašnjem životu.

Bog svim dušama koje ga traže pruža priliku da se susretnu s njim licem u lice, da ga prihvate ili odbace. Bolje se odreći života, nego vjere. Svijetu u kojem živimo nedostaje vjera, što se vidi po velikom egoizmu i težnji za zaradom koji njime vladaju. Vjera u Božju ljubav i njegovu providnost daje nam sigurnost i vedrinu potrebnu za nadvladavanje svih poteškoća.

Bog ljubi u meni, sa mnom i po meni – govorila je Majka Terezija iskazujući svoju čvrstu vjeru u stvarnost Isusa koji prebiva u njezinu srcu. Jedan od njezinih omiljenih uzdaha glasi: *Isuse u mom srcu, ja vjerujem u Tvoju nježnu, vjernu ljubav prema meni, ja Te ljubim…*

Isusov krik na križu *Žedan sam!* (Iv 19, 28) sumira najdublje iskustvo vjere Majke Terezije i objedinjuje sve sastavnice njezina života i karizme. Dana 10. rujna 1946. godine, koji je među Misionarkama ljubavi poznat kao »dan nadahnuća«, Majka Terezija susrela je Isusovu žeđ »za ljubavlju i dušama«, posebno za dušama najsiromašnijih među siromasima. Providnosno pripravljena za taj poziv svojim revnim redovničkim životom kao loretska sestra, primila je »poziv unutar poziva« da ostavi sve kako bi *utaživala beskrajnu Isusovu žeđ na križu za ljubavlju i dušama*, trudeći se *oko spasenja i posvećenja najsiromašnijih među siromasima ne samo u siromašnim četvrtima nego i po čitavom svijetu, gdje bi se god oni našli*. Za Majku Tereziju ljubav je uistinu bila plod vjere. Ona nije uspješna žena, nego žena vjere.

Čula sam otkucaj Tvoga srca

Našla sam Te na raznim mjestima, Gospodine. Čula sam otkucaj Tvoga srca u dubokoj tišini polja, u mračnom svetohraništu jedne katedrale, u jedinstvu srca i pameti, u zajedništvu osoba koje Te ljube. Našla sam Te u radosti, gdje Te tražim i čisto te nalazim. Uvijek Te nađem u patnji. Patnja je kao dodir zvona koje zove zaručnicu Božju na molitvu. Gospodine, našla sam Te u strašnoj veličini patnje drugih. Vidjela sam Te u divnoj prihvaćenosti i neshvatljivoj radosti onih čije je život izmučen boli. Ali nisam Te uspjela naći u svojim sitnim zlima i svojim banalnim nelagodnostima. U svome moru propustila sam beskorisno da prođe drama Tvoje spasonosne muke, a život radosti Tvoga uskrsnuća ugušen je mojim sažaljevanjem.

Gospodine, ja vjerujem. Ali Ti pomozi moju vjeru. Pomozi mi širiti svugdje Tvoj miris, o Isuse! Gdje god dolazim, zahvati moju dušu svojim Duhom i svojim životom. Po-

stani u potpunosti gospodar moga bića, da moj život bude zraka Tvoje ljubavi. Svaki čovjek koji mi se približi neka doživi Tvoju prisutnost u meni. Gledajući mene neka ne vidi mene, nego Tebe u meni. Tako ću sjati Tvojim sjajem i biti zraka Tvoje ljubavi.

Isuse, došla sam k Tebi

Isuse, došla sam k Tebi da osjetim Tvoj dodir prije početka dana. Daj da Tvoje oči počinu malo u mojim očima, da nosim u svome poslu sigurnost Tvoga prijateljstva. Ispuni moju pamet da izdržim pustinju buke, da Tvoje blagoslovljeno sunce ispuni sve moje misli. I daj mi snage za one koji me trebaju. Amen.

PETI DAN – *Plod vjere je ljubav*

Ljubav je....

Ljubav je nježna
Ljubav je ponizna
Ljubav je velikodušna
Ljubav je darežljiva
Ljubav je brižna
Ljubav je vjerna
Ljubav je nenametljiva
Ljubav je privlačna
Ljubav je strpljiva
Ljubav je zvanje
Ljubav je molitva
Ljubav je odricanje
Ljubav je plodna
Ljubav je dobrohtna
Ljubav je dar – Bog je ljubav.

Majka Terezija je u vjeri susrela Boga. Govorila je: *Bog, naš Otac koji ljubi. On je za sve nas Otac koji ljubi. On je uvijek prisutan. Mi ga ne moramo ići tražiti nekamo daleko. On je u srcu, ljubeći nas, pozivajući nas, braneći nas u nježnosti i ljubavi*.

Ako se podsjetimo da nas Bog ljubi i da mi možemo ljubiti druge kao što On ljubi nas, onda svi možemo postati znak mira u svijetu. Ljubav počinje kod kuće. Svatko od

nas može pružiti radost ljubavi i mira obitelji. Svijet je u velikom neredu. Toliko mržnje, toliko ubijanja, toliko nesreće – jer su ljubav, mir i radost u obitelji razoreni. Obitelji više ne moli. Zato što ne moli, ne može ostati zajedno. A ako ne ostanu zajedno, članovi obitelji ne mogu ljubiti jedni druge. Pokazuje se da su sve patnje u svijetu počele kod kuće. Nemamo vremena jedni za druge, nemamo vremena porazgovarati jedni s drugima, uživati jedni u drugima, a još manje biti ono što djeca očekuju od roditelja, ono što muž očekuje od žene, što žena očekuje od muža. I tako smo sve više i više izvan svojih domova.

Božja je ljubav vjerna – Isus je tako siguran da ga Otac ljubi i da on ljubi Oca te neprestano želi da i mi shvatimo koliko nas Otac ljubi. Bog nas nježno ljubi, ljubavlju koju nam je već objavio. Njegova ljubav je nježna toliko da se ne nameće. Bog ne smućuje dušu, nego ju radije prihvaća. Bog uzdiže dušu, a onda ju ispunja svojom ljubavlju. Ali Bog ne može ispuniti ono što je već nečim ispunjeno. Moramo biti prazni da bi nas on ispunio. Evo zašto: ako želimo osjetiti njegovu prisutnost, trebamo imati čisto srce – jer čisto srce vidi Boga. Ako vidimo Boga, to je početak ljubavi. Naše ljubavi prema Bogu i Božje ljubavi prema nama.

Srce Isusovo je za Majku Tereziju središnja točka u izricanju njezine duboke ljubavi prema Bogu. *Od djetinjstva je Isusovo srce bilo moja prva ljubav*, pisala je. Tijekom svoga redovničkog života Majka Terezija se smatrala zaručnicom Krista Raspetoga. Evo kako je to opisala 1994. na Biskupskoj sinodi o posvećenom životu: *Da bismo mogle postati uistinu posvećene žene, mi moramo sve više i više ljubiti Isusa. Ljubiti ga svom snagom tijela i duše. Neka se ne kaže da žena u svijetu ljubi svog muža više nego mi Isusa. To je naše pravo i povlastica jer smo kao žene stvorene da ljubimo i da budemo ljubljene.*

Meditacija Majke Terezije o odjeljku iz Matejeva evanđelja (16, 15) pod naslovom *Tko je Isus meni?* rasvjetljava njezinu duboku osobnu ljubav prema Isusu. Ona pokazuje intenzitet napora da uzvrati ljubav za ljubav.

ISUS je onaj koga ljubim čitavim svojim srcem, čitavim svojim bićem. Ja sam mu dala sve, čak i svoje grijehe, a on me prigrlio sebi u nježnosti i ljubavi. Sada i za čitav život ja sam zaručnica Raspetog Zaručnika. Isusu nisu bili potrebni dugi govori da bi nam objasnio kako ljubiti bližnjega. Bilo mu je dovoljno reći: *Ljubite jedni druge kao što sam ja ljubio vas!*

Ljubav uvijek započinje kod kuće. Danas se čini kao da su svi u žurbi. Kao da nitko nema vremena za druge: djeca za roditelje, roditelji za djecu, supružnici jedno za drugo. Sestre Majke Terezije bile su prvi primatelji njezine nježne majčinske ljubavi. Uvijek je bila spremna ojačati klonulu, primiti onu s puta, podići palu, obodriti malodušnu te oprostiti onoj koja je pogriješila. Isticala je da nas samo ljubav prema onima s kojima živimo, prema najbližima, osposobljava za ljubav prema siromašnima, prema patnicima i bijednicima. Nitko ne može imati boljega prijatelja od Isusa – jer njegova je ljubav tako ponizna i nježna.

Ljubav prema obitelji i ljubav prema bližnjemu plod je vjere u Isusovu prisutnost u njima. Majka Terezija bila je dirnuta *siromaštvom ljudi, onih kojima je hladno, koji su neželjeni, neljubljeni, koji nemaju nikoga*.

Ljubav je plod koji rađa u svako godišnje doba i svakome je nadohvat ruke. Gdje započinje ljubav? U vlastitoj kući, u našoj obitelji i među bližnjima koji su u potrebi, u našem gradu, u našoj zemlji. Svijet gladuje za kruhom, za ljubavlju, gladuje za onom najvećom ljubavlju kao odgovorom na najtežu bijedu, a ta bijeda je osamljenost, očaj, mržnja, otuđenje, bespomoćnost. Ljudi se ne znaju nasmijati, zaboravljaju ljepotu ljudskih odnosa, zaboravlja-

ju što je ljudska ljubav. Zato trebamo biti svjetlo i Božja dobrota. Obazrivost prema drugima je početak svetosti.

Jednom sam uzela nekoga čovjeka s ulice, pripovijedala je Majka Terezija, *bio je sav u crvima. Trebali su mi sati da ga operem i da mu iz tijela povadim crve. Na kraju mi je rekao. Živio sam kao životinja na ulici, a sada umirem kao anđeo. Dok je umirao, na licu mu se pokazao divan osmijeh. To je sve. To je naš posao: pokazati djelotvornu ljubav. Jednostavno – Krist želi da mu uzvratimo ljubav tako da ga iskreno ljubimo u onima među njegovom braćom s kojom se on poistovjećuje.*

Po Božjem promislu mi smo stvoreni da ljubimo i da budemo ljubljeni! Bog je čovjeku usadio moć i potrebu: moć da ljubi i potrebu da bude ljubljen. Po toj slici, slici ljubavi, čovjek je Bogu sličan. Zato Bog daje čovjeku moć da surađuje u djelu stvaranja i u djelu darovane ljubavi. Čovjek je najviše čovjek i najviše Bogu sličan kada ljubi. Tada se ostvaruje smisao, svrha iliti razlog stvaranja i postojanja čovjeka, a to je ljubav. Da ljubi i bude ljubljen. Bog iz ljubavi prema čovjeku daje, predaje, daruje svoga sina Isusa, da nitko ne propadne, nego da svi imaju život vječni. Isus je Božji dar svijetu, Isus je dar ljubavi čovjeku. Mi smo pozvani – i ti i ja – odgovoriti na tu veliku Božju ljubav djelima ljubavi.

Najteža bolest danas na zapadu nije tuberkuloza ili guba, nego biti neželjen, nevoljen i bez ikoga kome je stalo do vas. Fizičke bolesti možete liječiti uz pomoć medicine, ali jedini lijek za usamljenost, očaj ili beznađe je ljubav. U svijetu ima mnogo ljudi koji umiru zbog korice kruha, ali daleko više ima onih koji umiru za malo ljubavi. Siromaštvo na Zapadu je drukčija vrsta siromaštva – to nije samo siromaštvo zbog usamljenosti, već i siromaštvo duhovnosti. Postoji glad za ljubavlju kao što postoji i glad za Bogom.

Bože moj, ja Te ljubim

Bože moj, daj mi da živim život u jedinstvu s Tobom. Daj da se prikažem po predragocjenoj krvi. Ti si, Isuse, dao sve, ne samo nekoliko kapi krvi, nego sve. Pomozi mi da učinim isto i dajem Ti sve. Bože moj, ljubim Te svojim riječima, svojim djelima, ljubim Te i želim pokazati da Te ljubim. Pomozi mi da shvatim što svesrdno služenje znači, što znači bolno praštanje, što znači vidjeti Te u bližnjemu. Daj mi da Tvoja milosrdna ljubav bude za mene gorući plamen kako bih Te prepoznao u ljudima s kojima se susrećem. Učini me, Gospodine, dostojnim služiti Tebi u svojim bližnjima. Daj im po mojim rukama i djelima što im je potrebno. Daj im, Gospodine, po mojoj ljubavi puno razumijevanje da osjete mir i radost. Zahvalan sam, Gospodine, što si mi dao priliku da dijelim taj Tvoj dar s bližnjima, tu povlasticu da budem s potrebnima, povlasticu da budem stalno u dodiru s Tobom, Gospodine, po čovjeku u potrebi, jer Ti si rekao – *Vi ste to učinili meni. Bio sam gladan i dali ste mi jesti, bio sam žedan i napojili ste me, bio sam bolestan i u zatvoru i pohodili ste me* (Mt 25, 35-40). Ljubim Te, Bože moj, jer sam stvoren da ljubim i da budem ljubljen. Kako bih Te mogao ljubiti, radosno Te susrećem svakodnevno u bližnjemu svome. Radosno Te susrećem, Isuse, i dodirujem Te u bolno prerušenom liku. Podari mi dar molitve, duboke molitve; da mi moj molitveni život pomaže da rastem u osobnoj ljubavi za Tebe, Isuse, i da mojih pet prstiju ostvaruju evanđelje:

1. Vi
2. ste
3. to
4. učinili
5. meni!

Jer ti si, Isuse, uvijek isti koji kažeš:

Bio sam gladan –
ne samo hrane nego i mira koji dolazi iz čista srca.
Bio sam žedan –
ne samo vode nego i mira koji gasi strastvenu žeđ
strasti za ratom.
Bio sam gol –
ne samo odjeće nego i toga prekrasnog dostojanstva
tijela muškarca i žene.
Bio sam beskućnik –
ne samo zaklona od cigle nego i srca koje razumije,
koje pokriva, koje ljubi.
Ljubim te, Bože moj!

Marijo, Majko Božja, ti si učila blizu križa. Stajala si uz križ. Tvoj sin, naš gospodin Isus, bio je prekriven krvlju. Čula si kada je govorio *Žedan sam* – tu riječ ljubavi. Nisi ništa mogla učiniti kada si čula vapaj svoga sina. Što je Isus trpio u tijelu, ti si trpjela u duši. Marijo, Majko Isusova, ti si bila prva koja je čula Isusov vapaj *Žedan sam*. Ti znaš kako je stvarna, kako duboka Njegova čežnja za mnom. Pouči me, dovedi me licem u lice s ljubavi u srcu Raspetoga Isusa. Uz tvoju pomoć, Majko Marijo, želim slušati Isusovu Žeđ – i to će za mene biti Riječ Života. Stojeći pred tobom dat ću mu svoju ljubav i dat ću mu priliku da me ljubi i tako biti uzrokom tvoje radosti. Amen.

A vi, što vi kažete tko sam ja (Mt 16, 15)

Ti si Bog.
Ti si Bog od Boga.
Ti si rođen, ne stvoren.
Ti si istobitan s Ocem.
Ti si Sin Boga Živoga.
Ti si Druga Osoba Presvetoga Trojstva.
Ti si jedan s Ocem.
Ti si u Ocu od početka:
sve je stvoreno po Tebi i Ocu.
Ti si Sin Ljubljeni u kojemu je sva milina Očeva.
Ti si Sin Marijin,
začet po Duhu Svetom u utrobi Marijinoj,
Ti si rođen u Betlehemu.
Tebe je Marija povila u pelene
i položila u jasle pune slame.
Tebe je grijao dah magarca koji je nosio Tvoju majku
s Tobom u njezinoj utrobi.
Ti si Sin Josipov, Drvodjeljin,
kako su te zvali stanovnici Nazareta.
Ti si običan čovjek bez velike naobrazbe,
kako su držali učeni Izraelci.

Tko je Isus za mene?

Isus je Riječ Tijelom postala.

Isus je Kruh Života.

Isus je Žrtva prinesena na Križu za naše grijehe.

Isus je Žrtva prikazana na Svetoj misi za grijehe svijeta i moje grijehe.

Isus je Riječ – koju treba navijestiti.

Isus je Istina – koju treba obznaniti.

Isus je Put – kojim treba hoditi.

Isus je Svjetlo – koje treba upaliti.

Isus je Život – koji treba živjeti.

Isus je Ljubav – koju treba ljubiti.

Isus je Radost – koju treba dijeliti.

Isus je Žrtva – koju treba prinijeti.

Isus je Mir – koji treba pružiti.

Isus je Kruh Života – koji treba blagovati.

Isus je Gladni – kojega treba nahraniti.

Isus je Žedni – kojega treba napojiti.

Isus je Nagi – kojega treba odjenuti.

Isus je Beskućnik – kojega treba primiti pod krov.

Isus je Bolesnik – kojega treba liječiti.

Isus je Osamljenik – kojega treba ljubiti.

Isus je Neželjeni – kojega treba željeti.

Isus je Gubavac – čije rane treba prati.

Isus je Prosjak – kojemu treba osmijeh darovati.

Isus je Alkoholičar – kojega treba saslušati.
Isus je Umno zaostali – kojega treba zaštititi.
Isus je Maleno dijete – koje treba zagrliti.
Isus je Slijepac – kojega treba voditi.
Isus je Nijemi – umjesto kojega treba govoriti.
Isus je Bogalj – s kojim treba koračati.
Isus je Ovisnik o drogi – s kojim se treba sprijateljiti.
Isus je Uznik – kojega treba posjetiti.
Isus je Starac – kojemu treba služiti.

Za mene –
Isus je moj Bog,
Isus je moj Zaručnik,
Isus je moje sve,
Isus je moje sve u svemu,
Isus je moj Dragocjeni,
Isus je moj Jedini.

Isusa ljubim cijelim svojim srcem, cijelim svojim bićem. Dala sam mu sve, čak i svoje grijehe, a On me zaručio sebi u nježnosti i ljubavi. Sada i dovijeka ja sam zaručnica moga Raspetoga Zaručnika. Amen.

ŠESTI DAN – *Plod ljubavi je služenje*

O blaženstvima

Kad sam bio gladan, dao si mi jesti,
Kad sam bio žedan, dao si mi piti,
Kad sam bio bez kuće, otvorio si mi svoja vrata,
Kad sam bio gol, dao si mi svoj ogrtač,
Kad sam bio premoren, ponudio si mi odmor,
Kad sam bio nemiran, ti si smirio moje nemire,
Kad bijah malen, ti si me učio čitati,
Kad bijah sam, ti si mi donio Ljubav,
Kad bijah u zatvoru, ti si došao u moju izbu,
Kad bijah prikovan uz postelju, ti si se za mene brinuo,
U stranoj zemlji, ti si me lijepo primio,
Bijah nezaposlen, ti si mi našao zaposlenje,
Bijah ranjen u boju, ti si liječio moje rane,
Kad sam tražio dobrotu, ti si mi pružio ruku,
Kad bijah crn ili žut ili bijel,
pogrđen i izrugan, ti si nosio moj križ.
Kad sam ostario, ti si mi ponudio smještaj,
Kad bijah zabrinut, ti si sudjelovao u mojoj muci,
Ti si me vidio prekrita pljuvačkom i krvlju,
Ti si me prepoznao pod mojim znojnim crtama.
Kad se izrugivahu, ti si bio pokraj mene,
A kad bijah sretan, ti si sudjelovao u mojoj radosti,
Ovo što učiniste najmanjemu od mojih, to ste učinili meni.
Uđite u kuću mojega Oca.

Plod vjere je uvijek ljubav, a ljubav ne može mirovati. Ona mora prijeći u djelovanje, a to djelovanje je služenje. To djelovanje je ljubav prema drugome. Ono što vi radite – ja ne mogu raditi, a ono što ja radim – vi ne možete raditi: zajedno činimo nešto lijepo za Boga. To je veličina Božje ljubavi za nas – da nam daje priliku da postanemo svetima po djelima ljubavi koja činimo – jer svetost nije luksuz rijetkih. To je jednostavna dužnost za tebe, za mene: ti na svom položaju, na svom poslu, ja i ostali, svatko od nas u radu, u životu pretačući svoju ljubav prema Bogu u živo djelo. Bog ljubi svijet i nastavlja davati Isusa svijetu preko tebe i preko mene. To je sveta Crkva. Kako možemo ljubiti Isusa u današnjem svijetu? Ljubeći ga u svom mužu, svojoj ženi, svojoj djeci, svojoj braći i sestrama, svojim roditeljima, svojim susjedima, siromasima. Ja ne mogu ljubiti Boga samo riječima – moje srce to mora izreći. Moje ruke to moraju pokazati. Moje noge to moraju izraziti. Ljubav nije u riječima, ljubav je u djelima. Ja mogu govoriti o ljubavi cijeloga dana, a ljubiti ni jednom, gledati na sve strane, osim sagnuti pogled prema čovjeku koji umire na ulici.

Model stavljanja ljubavi u živu akciju Majci je Tereziji bila Djevica Marija. Govorila je kako je Gospa bila ono što mi moramo postati, ističući vrline ljubavi i poniznosti koje su je kod nje posebice oduševljavale: *Naša je Gospa bila puna Boga zato što je živjela samo za Boga – ona je sebe i smatrala samo službenicom Gospodnjom. Činimo i mi to isto. Kod navještenja joj je anđeo rekao: »Ti ćeš biti majka Božja«, a ona je odgovorila da je službenica, Gospodinova sluškinja. Pogledajte tko je izabran za Kraljicu neba i zemlje; ona ne odlazi da potraži neku palaču ili slavu, ili čak da to kaže Sv. Josipu. Prva stvar koju kao Majka Božja čini jest da hiti služiti Elizabeti... Naša je Gospa Isusa primila u svoje krilo poniznim srcem, čistim*

srcem, tada je pohitala da Isusa dadne drugima. Ona je ušla u Elizabetinu kuća upravo da bude sluškinja. Ona je svoju ljubav stavila u akciju za druge... Marija nas uči da služimo, da ljubimo jedni druge... Nije nužno da činimo velike stvari, nego one male s ljubavlju. Marija je ušla u Elizabetinu kuću da čini male stvari.

Biti sluškinja znači biti na raspolaganju drugome. Služiti znači biti na raspolaganju Isusu, da on može živjeti u nama i po nama širiti svoj život i svoju ljubav. I mi primamo Isusa poput Marije. Moramo ga primiti s velikom ljubavlju, s velikom poniznošću – kao Gospa. Kako ćemo znati primiti Isusa poput Marije? Po onoj Isusovoj:

Kad sam bio gladan, dao si mi jesti,
Kad sam bio žedan, dao si mi piti...
Uđite u kuću mojega Oca.

Blaženoj je Majci Tereziji bilo važno da se *male stvari* čine s *velikom ljubavlju*. Podsjećala je kako *imamo oči da gledamo, srce da ljubimo i ruke da služimo*. Ljubav je uvijek ključ za sve – *nije važno koliko radimo, nego koliko ljubavi ulažemo u rad*. Tako je spominjala činjenje znaka križa i pobožnoga poklecanja, pomaganje susestrama u nekom poslu, pomaganje pacijentu da se popne uz stepenice, kupljenje papirića, čišćenje poda… Velika ljubav u maloj stvari za Majku Tereziju je i kada se pacijentu doda jastuk, kada se slijepoj osobi čitaju novine, kada se provodi vrijeme s osamljenima... *Čaša vode koju dadneš – sve je to Božja ljubav u današnjem svijetu. Smiješak je važan čin ljubavi i služenja, posebice prema onima koji pate. Mi ljudima govorimo kako je Bog blag, kako oprašta i kako je uviđavan – a jesmo li mi živi primjer toga? Mogu li oni doista vidjeti tu blagost, to praštanje, tu uviđavnost na nama?*

Radost je za Majku Tereziju važan začin služenju napuštenima, onima koji su neljubljeni i neželjeni. Poticala je svoje sestre da *s velikim smiješkom prihvate sve što On dadne te daju štogod On uzima* i da tu radost podijele sa svima koje susretnu.

Zadržimo tu radost ljubavi prema Isusu u našim srcima. I podijelimo tu radost sa svima onima koje susrećemo. Radost koja ižaruje je istinska budući da mi nemamo nikakva razloga da ne budemo sretne jer nosimo Krista u nama. Krist u našim srcima, Krist u siromasima koje susrećemo, Krist u smiješku koji darujemo i smiješku koji primamo. To praktično znači: da nijedno dijete ne bude neželjeno te da i mi susrećemo jedni druge uvijek sa smiješkom, posebno onda kad je teško smiješiti se.

Radost je ljubav, radost je molitva, radost je snaga. Bog voli osobu koja daje s radošću i ako dajete s radošću, uvijek dajete više. Radosno srce je srce koje gori od ljubavi. Djela ljubavi su uvijek djela radosti.

Radost je dar Duha Svetoga, poseban znak Božjega Kraljevstva. Gospodin je želio podijeliti svoju radost s apostolima. Je li tvoja radost potpuna? Radost je bila i Marijina snaga. Samo joj je radost mogla dati snagu da prijeđe judejska brda i bude na pomoć rođakinji. Radost je molitva, veo velikodušnosti, altruizma i života u Božjoj blizini. Radost je molitva. Radosno je srce plod ljubavi koja gori, ali ne izgara. Više daruje onaj koji daruje s radošću, a Bog ljubi onoga tko daruje s osmijehom. Radost je zaručnica ljubavi, kojom jedino možemo proniknuti duše. Sestra ispunjena radošću moli bez molitve. Radost je naša potreba i molitva – čak i tjelesna. Ona nas priprema na širenje dobra. Gospodinova je radost naša snaga. Utoliko će svatko od nas prihvatiti da živi vlastito siromaštvo u radosnom povjerenju, nasljedovati Marijinu čistoću – eto ulice života

koju moram slijediti. Prikazujte poslušnost punu entuzijazma koji proizlazi iz nutarnje radosti. Služite Kristu u siromasima i njihovoj tuzi s radosnom predanošću. Najbolji način kako pokazati našu zahvalnost Bogu i ljudima ogleda se u prihvaćanju svega u radosti. Jedna sestra ispunjena radošću poput sunca je što isijava Božju ljubav i nadu vječne sreće.

Majka Terezija vrlo je često pripovijedala o nekom čovjeku s ulice koji je umro s prekrasnim smiješkom na licu *jer je primio ljubav i brigu te je otišao Bogu radosna srca budući da je bio ljubljen do kraja*. Govorila je: *Služenje vodi k miru. Nije riječ o količini rada, nego o količini ljubavi, o količini poštovanja i vjere koje u unosimo u djelo. Nije važno kojim se poslom bavimo. Naša čistoća mora biti plodna. Boga se može ljubiti samo na svoj račun. Ljubav počinje danas. Danas netko trpi. Danas je netko na ulici. Danas je netko gladan. Ja nikada ne zapažam mnoštvo, nego samo pojedinu osobu. Kada bih sebi predočila mnoštvo potrebitih, nikada ne bih počela rad. Važna je svaka pojedina osoba. Ja vjerujem u susret osoba.*

Veličina siromašnih je realnost. Jednoga dana došao mi je neki gospodin i rekao: »Tamo živi jedna hindu obitelj s osmero djece koji već dugo vremena gladuju.« Ja sam uzela rižu i odnijela je tamo, njihove oči zasjale su od gladi. Dok sam još bila tamo, majka im je podijelila rižu i s jednom polovicom izišla van. Kada se vratila natrag, pitala sam je što je to radila. A ona mi je odgovorila: »I oni su gladni«. Znala je da su njihovi susjedi, jedna muslimanska obitelj, znala je da su i oni gladni. Ono što je mene najviše začudilo nije bila činjenica da je ona nešto dala svojim susjedima, nego da je u svojoj patnji ipak znala da ima i dugih koji pate. Ona je imala hrabrosti da dijeli i da podijeli ljubav.

Nemoj mi reći...

Nemoj mi reći – da u svijetu ima rata.

Nemoj mi reći – da ljudi umiru od gladi.

Nemoj mi reći – da se ljudi ubijaju iz mržnje.

Nemoj mi reći – da ljudi huškaju i progone jedni druge.

Već mi reci – ŠTO ti činiš?

Reci mi – ŠTO ti činiš?

Molitva Mariji

Marijo, Isusova Majko, daj mi svoje srce, tako lijepo, tako čisto, tako bezgrješno, tako puno ljubavi i poniznosti; učini me sposobnim primiti Isusa kao Kruh Života, ljubiti ga kao što ga ti ljubiš, služiti mu u braći i sestrama. Marijo, Majko Isusova i Majko svih onih koji imaju dioništvo u njegovoj svećeničkoj službi, utječemo se tebi kao što se djeca utječu majci. Nismo više djeca, već odrasli koji svim srcem žele biti djeca Božja. Kao ljudi smo slabi i zato ištemo tvoju majčinsku pomoć kako bismo nadvladali svoje slabosti. Moli za nas kako bismo i mi mogli biti ljudi molitve. Zazivamo tvoju zaštitu kako bismo mogli ostati slobodni od svakoga grijeha. Zazivamo tvoju ljubav kako bi ljubav zavladala te kako bismo bili sposobni praštati. Zazivamo tvoj blagoslov kako bismo mogli biti suobličeni tvome Sinu, Gospodinu i Spasitelju našemu Isusu Kristu.

Marijo, Majko Božja, nauči nas tišini, nauči nas kako sačuvati sve u srcu i kako moliti u tišini svojega srca. Nauči nas nježnosti. Nauči nas kako slušati i služiti kao što si ti otišla Elizabeti želeći joj služiti. *Vina nemaju*, rekla si Isusu na svadbi u Kani, a poslužiteljima *Učinite sve što vam On kaže.* Nauči i nas da učinimo sve što nam Isus kaže. Slijedeći tvoj primjer možemo pomno odgovoriti na

potrebe bližnjih, bilo materijalne bilo duhovne naravi, i poput tebe velikodušno sudjelovati u ljubavi. Nauči nas poniznosti. Premda si bila puna milosti, samu sebe nazivala si službenicom Gospodnjom – nauči i nas da služimo Gospodinu u poniznosti i poslušnosti. Vjerno si stajala pod križem, trpjela si u duši zajedno sa svojim sinom Isusom – nauči Majko i nas da kao grešnici željni otkupljenja stojimo vjerno pod križem.

Bezgrešno srce Marijino, uzroče naše radosti, blagoslovi svoje misionarke ljubavi. Pomozi nam kako bismo činile sve više dobra. Drži nas u svome srcu čistima tako da se možemo svidjeti Isusu i voditi mnoge duše k njemu.

SEDMI DAN – *Plod služenja je mir*

Isuse, oslobodi me!

Isuse, oslobodi me:
Od želje da budem ljubljena,
Od želje da budem uzvišena,
Od želje da budem čašćena,
Od želje da budem hvaljena,
Od želje da budem omiljena,
Od želje da budem slavna,
Od želje da budem savjetovana,
Od želje da mi odobravaju,
Od želje da se nametnem drugima,
Od straha da budem ponižena,
Od straha da budem prezrena,
Od straha da budem ukorena,
Od straha da budem oklevetana,
Od straha da budem krivo osuđena,
Od straha da budem osumnjičena…

Bože, vodi me od smrti k životu,
Od očaja k nadi,
Od straha ka hrabrosti,
Od mržnje k ljubavi.

Daj da mir ispuni naša srca,
Naš svijet, naš svemir.
MIR, MIR, MIR!
Amen.

U posljednjem retku na poslovnoj kartici Majke Terezije stoji: *Plod služenja je mir*. Kada je nečija pozornost usmjerena na služenje Bogu i bližnjima, ishod je mir – mir s Bogom, sa sobom i s drugima.

Majka je Terezija težila da bude u suživotu s Bogom. Tražila je njegovu volju u svakom događaju, potpuno poslušna njegovim zapovijedima i njegovoj Crkvi, čineći sve na njegovu slavu. Budući da je dosegla mir u samoj sebi, bila je u miru sa svima. Plod mira s Bogom i sa samom sobom bila je harmonija s drugima – Božjom djecom, svojom braćom i sestrama. Dubok smisao za svetost ljudske osobe, pa i u njezinim najbjednijim uvjetima, bila je jedna od izvanrednih karakteristika Majke Terezije. Ona je priznavala dostojanstvo svakoga, ne gledajući socijalni položaj, rasu, nacionalnost, pa čak ni čovjekovu grešnost. Ništa ju nije moglo odvratiti od toga da svako ljudsko biće promatra kao dijete Božje – dijete koje je važno Bogu, a onda i njoj.

Majka Terezija poznavala je probleme i poteškoće koje potresaju naš svijet. Dapače, ustvrdila je da *svijet nikada nije trebao više mira nego danas*. Stoga je posebno isticala kako *moramo biti sposobni živjeti u miru i radosti i jedinstvu*. U nedostatku ljubavi i poštovanja prema drugima Majka je Terezija vidjela uzrok nemira, dok je u služenju drugima vidjela prigodu za ponovno stvaranje i uspostavljanje mira.

Pobačaj je najveći razoritelj ljubavi i mira – govorila je. *Pobačaj je težak grijeh ne samo zato što se ubija jedan život nego i zato što se čovjek hoće uzdići iznad Boga; čovjek hoće odrediti tko ima živjeti, a tko umrijeti. Dijete prima život od Boga. Dijete je najveći dar što ga Bog može dati jednoj obitelji, jednome narodu i čitavom svijetu. Stoga mi nemamo nikakvo pravo uništiti ga. Pobačaj je zlo. Pobačaj je zločin učinjen u majčinoj utrobi. Najsiromašnija*

je ona zemlja koja je prisiljena ubijati djecu prije rođenja. Oni se plaše još jednih usta koja će trebati nahraniti, i što će se zbog toga morati odreći ponekog užitka. Plašimo se nuklearnog rata, bojimo se strašne bolesti side, ali se ne bojimo ubijati nevinu djecu. Uvjerena sam da je pobačaj danas najveći neprijatelj mira. Sve dotle dok bude majki koje će uništavati život djeteta u svom krilu, dotle će put ubojstva, rata, uništavanja ostati uvijek otvoren. Pobačaj uništava ljubav, uništava sliku Božju u čovjeku, uništava prisutnost Božju u čovjeku – uništava majčinu savjest. Pobačaj izaziva razdor, nesreću i nedostatak ljubavi u obitelji. Zato vladaju velika patnja i siromaštvo. Svako dijete, pa i ono nerođeno, stvoreno je za velike stvari: da ljubi i da bude ljubljeno. Stoga moramo učiniti sve da ga spasimo. Ubijemo li samo jedno nerođeno dijete, ubijamo Krista. To maleno dijete je najmanje od njegove braće. Prihvatimo li malo dijete, prihvaćamo Krista. Svaki je pobačaj odbacivanje Isusa.

Prigodom primanja Nobelove nagrade za mir izjavila je: *Pobačaj je najveći razaratelj mira jer to je izravan rat, izravno ubijanje, ubojstvo od strane same majke. Ja vam govorim u ime nerođenoga djeteta – pobačaj je ubojstvo.*

A mi čitamo u Pismu, jer je to Bog vrlo jasno rekao: »Pa i kad bi majka i mogla zaboraviti svoje dijete, ja tebe zaboraviti neću. Ja sam te upisao u dlan svoje ruke.« Mi smo upisani u dlan njegove ruke, tako blizu njemu; ono nerođeno dijete bilo je upisano u Božju ruku. A ono što me najviše pogađa jest početak ove rečenice – da kad bi majka i mogla zaboraviti, nešto što je nemoguće – no kad bi i mogla zaboraviti – ja te neću zaboraviti... Naša su djeca željena, mi ih ljubimo, no što je s milijunima drugih? Mnogi su ljudi veoma uznemireni i zabrinuti za djecu Indije, Afrike, gdje mnoga umiru, možda zbog neuhranjenosti, gladi i tako dalje, no milijuni djece umiru odlukom

majčine volje. To je ono što danas najviše razara mir, jer ako majka može ubiti svoje vlastito dijete, što to onda priječi mene da ubijem tebe i tebe da ubijaš mene? Ništa!

Osim svoga čvrstoga stava protiv abortusa, Majka je Terezija opetovano isticala vrijednost obiteljskog života kao sredstva za mir: *Ljubav započinje u domu, u domu započinju također i ubijanje i mržnja. Sve više ljudi uviđa da sve dotle dok ne vratimo molitvu i ljubav u našu obitelj, mi nećemo imati mira. Obitelj koja zajedno moli, ostaje zajedno; i ako ste zajedno, vi ćete ljubiti jedni druge istom onom ljubavi kojom Bog ljubi svakoga od nas. Ljubav započinje u obitelji. Mir započinje u obitelji. Tamo gdje je ljubav – tamo je zajedništvo, mir i radost.*

Ljudi su toliko zaposleni, toliko zauzeti da nemaju vremena ni da se nasmiješe jedni drugima. Oni uopće nemaju vremena da se razvesele jedni drugima, da budu zajedno, da se smiju, da zajedno mole. Otac i majka su veoma zaposleni, djeca su prepuštena sama sebi. U kući nema nikoga; stare se ljude stavlja u neku instituciju. Došavši kući, sjedneš pred televizor, malo za razonodu, no ti ponovno nemaš vremena za razgovor sa svojom djecom, da razgovaraš sa svojim ukućanima, da molite zajedno. Ovaj gubitak zajedničke molitve onemogućio je ljudima da ostanu zajedno. No ako se oni zajedno mole, oni će i ostati zajedno, i ako ostanu zajedno, oni će ljubiti jedni druge, oni će imati vremena jedni za druge. To je ono što se danas izgubilo, a taj gubitak valja ponovno nadomjestiti vraćanjem Krista natrag u obiteljski život.

U laži i nasilju Majka Terezija vidi rušitelje mira: *Što je nasilje? U prvom redu mislimo na oružje, nož, ubijanje i tako dalje. Nikako ne pomišljamo povezati nasilje s našim jezicima. Prvo nasilje koje je došlo na svijet je »laž«. Đavao je rekao laž Evi – i preko te jedne laži cijela je generacija čovječanstva postala grešna. Što je to laž? Ako pojedete od*

ovoga ploda, bit ćete kao bogovi. Đavao kaže tisuću laži da bi nas uvjerio u jedinu laž.

Nije dovoljno reći »Volim Boga, ali ne volim svoga bližnjega«. Sv. Ivan kaže da si lažac ako kažeš da ljubiš Boga, a ne ljubiš svoga bližnjeg. Kako možete ljubiti Boga kojega ne vidite ako ne ljubite svoje bližnje koje vidite, dodirujete, s kojima živite?

Molitva za nerođeno dijete

Majko Marijo, ti koja poznaješ svu radost, sreću i nesigurnost koju osjeća svaka majka zbog još nerođenog djeteta, blagoslovi roditelje i blagoslovi ovo dijete iako je tako maleno i još nerođeno; pripremi mu život pun mira i radosti, ljubavi i sreće. Zaštiti ovaj maleni život jakom svojom moći, cijelom svojom pažnjom. Predraga Majko Marijo, bdij nad ovim malenim srcem koje kuca u majčinoj utrobi, da ga nitko ne pogodi prije rođenja i prije negoli završi svoje poslanje na ovome svijetu, koje mu je u svojoj dobroti darovao Otac. Amen.

Molitva za bolesno dijete

Predraga Majko Marijo, molim te za ovo dijete. Ti si naša majka, a mi smo tvoja djeca. Ti poznaješ sve naše potrebe. Ovo je dijete tako bolesno: molim te, uzmi ga u svoje krilo i budi mu majka. U ime Isusa, daj mu dobro zdravlje i blagoslovi ga sada i u vijeke. Amen.

Molitva za posvećenost drugima u ljubavi

Dragi Gospodine, Ti si mi dao hrabrosti iz vjere da Ti pripadam. Dopusti mi da volim sve one koji su nepoželjni onako kako Ti voliš mene. Daj nam dio bogatstva Tvoje ljubavi, jer onda ćemo jedni druge prihvaćati. Najdraži

Gospodine u čijim rukama je zdravlje, klanjam Ti se jer svaki dobar i savršen dar od Tebe dolazi. Molim Te, podari vještinu mojim rukama, jasnu viziju mojem umu, blagost i suosjećanje mojem srcu. Podari mi iskrene namjere i snagu da podnesem dio zajedničkoga tereta. Pomozi mi da ostvarim zadaću koja me očekuje. Odstrani od mojega srca svaku krivnju i zapreku da se s jednostavnom vjerom djeteta mogu osloniti na Tebe.

O Bože srca, Ti koji si stvorio i darovao nam život, učini da rastemo u ljubavi prema Tebi i prema drugima. Poslao si svoga Sina, Isusa Krista, kako bi objavio svoju brigu i ljubav za nas. Daruj nam Duha Svetoga kako bi u nama probudio jaku vjeru i duboko razumijevanje za život drugih, izvornu dobrotu čovječanstva, tako da u svakoj čaši vode ponuđenoj žednome vidimo čašu vode za Tvojega voljenoga Sina, Isusa Krista. Amen.

DEVETODNEVNA RAZMATRANJA, MOLITVE I MEDITACIJE S BLAŽENOM MAJKOM TEREZIJOM

Bog govori u tišini

Pročitaj neke ili sve misli/citate predviđene za određeni dan i pusti da ti prodru do srca. Zaustavi se neko vrijeme na riječima Majke Terezije i pusti da jedna njezina misao raste u tvom srcu i prati te kroz dan. Sjedini se sa svom svojom braćom i sestrama koji trpe u tami po cijelome svijetu, a onda izmoli molitvu Očenaš... Zdravo Marijo... Slava Ocu... Možeš učiniti i konkretno djelo milosrđa nekome u svojoj obitelji, zajednici ili u susjedstvu da tako još dublje doživiš duh i poruku Majke Terezije za vrijeme devetnice.

Oče naš, koji jesi na nebesima, sveti se ime tvoje, dođi kraljevstvo tvoje; budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji.

Kruh naš svagdanji daj nam danas, i otpusti nam duge naše, kako i mi otpuštamo dužnicima našim, i ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od Zla. Amen.

Zdravo, Marijo, milosti puna, Gospodin s tobom. Blagoslovljena ti medu ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus.

Sveta Marijo, Majko Božja, moli za nas grešnike, sada i na času smrti naše. Amen.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.

Kako bijaše na početku, tako i sada i vazda i u vijeke vjekova. Amen.

1. dan – Što bolje upoznati Isusa koji je izvor života i poslanja Majke Terezije

2. dan – Povjerovati u Isusovu bezuvjetnu ljubav prema svakome od nas (koja je Majku Tereziju potakla da ostavi svoju obitelj i domovinu i krene u misije)

3. dan – U duhu krenuti s Isusom putem Kalvarije i čuti Njegov vapaj: *Žedan sam!* (te riječi su kao unutrašnji plamen razdirale srce Bl. Majke Terezije)

4. dan – Posvetiti se Gospi kako bi nam pomogla da bolje razumijemo žeđ Isusove ljubav i na nju odgovorimo punim povjerenjem, predanjem i radošću, baš kao i Gospa sama

5. dan – Povjerenje u Isusa

6. dan – Potpuno predanje Isusu

7. dan – Radost u Isusu

8. dan – Uči u misterij Isusove prisutnosti u siromasima i u Euharistiji, po mogućnosti primiti Isusa u Kruhu Života kako bismo se što više suobličili Njemu i služili mu u najsiromašnijima među siromasima (Bl. Majka Terezija: *Mi služimo Njemu kad činimo za siromahe ono što bismo željeli Njemu učiniti. U ovom je svetost koja nam je skrivena – upoznati Isusa, ljubiti Isusa, služiti Isusu.*)

9. dan – Poziv na svetost kroz upoznavanje Isusa i služenje Njemu u najsiromašnijima među siromasima

Prvi dan – *Upoznaj živoga Isusa*

- *Poznaješ li ti doista živoga Isusa – ne onoga iz knjiga, nego Isusa koji živi u tvome srcu?*
- *Jesam li uvjeren da Krist mene ljubi i da ja Njega ljubim? To uvjerenje je upravo ona stijena na kojoj se gradi svetost. Što trebamo činiti da se u to uvjerimo? Moramo upoznati Isusa, ljubiti Isusa, služiti Isusu. Poznavanje Isusa učinit će nas jakima poput smrti. Isusa upoznajemo kroz vjeru: razmatrajući Njegovu Riječ u Svetom pismu, slušajući kako govori kroz svoju Crkvu i kroz prisno sjedinjenje s njim u molitvi.*
- *Potraži ga u svetohraništu. Upravi pogled prema njemu koji je Svjetlo. Približi se srcem njegovu Božanskom Srcu i moli ga da ti udijeli milost da ga upoznaš.*

Misao dana

Ne traži Isusa u dalekim zemljama. Nije On tamo. On ti je sasvim blizu. On je u tebi.

Očenaš... Zdravo Marijo... Slava Ocu...

Drugi dan – *Isus te ljubi*

- *Jesam li uvjeren da me Isus ljubi i da ja Njega ljubim? To uvjerenje je poput sunčanog svjetla koje čini da se snaga života razvija i pupoljci svetosti rascvjetaju. To uvjerenje je stijena na kojoj se gradi svetost.*
- *Đavao može pokušati iskoristiti rane života, a ponekad i naše vlastite pogreške da nas uvjeri kako je nemoguće da nas Isus doista voli i da je stvarno uvijek uz nas. To je opasnost koja svima nama prijeti i u suprotnosti je s onim što naš Isus uistinu želi reći... On nas uvijek voli, čak i onda kad osjećamo da toga nismo dostojni.*
- *Isus te nježno ljubi, dragocjen si mu. Obrati se Isusu s punim pouzdanjem i dopusti mu da te ljubi. Prošlost pripada Njegovu milosrđu, budućnost Njegovoj providnosti, a sadašnjost Njegovoj ljubavi.*

Misao dana

Ne boj se – dragocjen si Isusu. On te ljubi.

Očenaš... Zdravo Marijo... Slava Ocu...

Treći dan – *Slušaj kako ti govori: »Žedan sam«*

- *U svojoj agoniji, u svojoj patnji, u svojoj napuštenosti Isus je sasvim jasno rekao: »Zašto si me ostavio?« Bio je tako strašno osamljen, napušten i trpio je na križu... U tom preteškom času izrekao je: »Žedan sam«. A ljudi su mislili da je to obična žeđ pa su mu odmah dali octa; ali nije On za tim žeđao – već je žeđao za našom ljubavlju, za pažnjom, silno je želio da mu budemo sasvim blizu i da s nama podijeli svoju muku. I neobično je da je upotrijebio baš te riječi: kazao je »Žedan sam« umjesto »Dajte mi svoju ljubav...« Isusova žeđ na križu nije nešto izmišljeno. Bile su to baš ove riječi: »Žedan sam!«. Slušajmo ih – govori ih meni i govori ih tebi... To je doista Božji dar.*
- *Ako srcem poslušaš, čut ćeš, razumjet ćeš... Dokle god u dubini duše ne shvatiš da Isus žeđa za tobom, ne možeš shvatiti tko On želi biti za tebe. Ili što On želi da ti budeš Njemu.*
- *Slijedi Njegove stope u potrazi za dušama. Ponesi Njega i Njegovo svjetlo u domove siromaha, a posebno onih koji su u najvećoj potrebi. Širi ljubav Njegova srca kamo god ideš i tako utaži Njegovu žeđ za dušama.*

Misao dana

Zamisli samo! Bog žeđa da ti i ja neprestano gasimo Njegovu žeđ.

Očenaš... Zdravo Marijo... Slava Ocu...

Četvrti dan – *Gospa će ti pomoći*

- *Marija nam je jako potrebna da nas nauči što to znači utažiti žeđ Božje ljubavi prema nama, koju nam je Isus objavio. Ona je to divno učinila. Da, Marija je dopustila Bogu da preuzme njezin život po njezinoj čistoći, njezinoj poniznosti i vjernoj ljubavi... Nastojmo pod vodstvom naše Nebeske Majke njegovati ova tri važna nutarnja stava duše koji vesele Božje srce, pa se onda sam Bog s nama sjedinjuje u Isusu i po Isusu, u snazi Duha Svetoga.*
- *Ako kao Marija, naša Majka, dopustimo Bogu da obuzme cijelo naše biće, On će svojom žednom ljubavlju po nama doprijeti do svih onih s kojima dolazimo u dodir, posebno sa siromašnima.*
- *Ako ostanemo s Gospom, ona će nam dati svoj duh potpunoga povjerenja, potpunoga predanja i radosti.*

Misao dana

Moramo biti što bliže našoj Gospi koja je shvatila svu dubinu Božanske Ljubavi koja se objavila dok je ona stajala podno križa i slušala Isusov vapaj: »Žedan sam«.

Očenaš... Zdravo Marijo... Slava Ocu...

Peti dan – *Imaj slijepo povjerenje u Isusa*

- *Uzdaj se u dobroga Boga koji nas ljubi, koji se za nas brine, koji sve vidi, sve zna i koji može učiniti sve za tvoje dobro i za dobro duša.*
- *Ljubi ga s pouzdanjem, ne gledajući unatrag, bez straha. Potpuno se predaj Isusu. On će po tebi učiniti velika djela samo ako budeš više vjerovao u Njegovu ljubav nego u svoju slabost. Vjeruj u Njega, uzdaj se u Njega slijepim i potpunim pouzdanjem – jer On je Isus.*
- *Isus se nikada ne mijenja... Uzdaj se u Njega s ljubavlju, uzdaj se u Njega radosno i veselo i uvijek vjeruj da je On Put k Ocu, da je On svjetlo u ovom svijetu tame.*
- *U iskrenosti srca moramo biti kadri podići pogled i reći: »Sve mogu u Onome koji me jača«. Ova izjava Sv. Pavla daje nam samopouzdanje da svoj posao – ili bolje rečeno Božji posao – vršimo dobro, učinkovito, čak savršeno, s Isusom i za Isusa. Također, budi uvjeren da sam po sebi ne možeš ništa učiniti, ništa imati osim grijeha, slabosti i bijede i da si sve darove koje imaš po prirodi i po milosti dobio od Boga.*
- *I Marija je iskazala potpuno povjerenje u Boga kad je prihvatila da On raspolaže njom u svom planu spasenja usprkos njezinoj neznatnosti – jer je ona znala da Onaj koji je moćan može učiniti velike stvari u njoj i po njoj. Ona je povjerovala. Kazala mu je jednom »da« i – gotovo. Nikada nije posumnjala.*

Misao dana

Povjerenje u Boga može sve učiniti. Bog treba našu prazninu i malenost, a ne našu puninu.

Očenaš... Zdravo Marijo... Slava Ocu...

Šesti dan – *Prava ljubav je predanje*

- *Kako je lako osvojiti Boga! Predamo li se Bogu, On tada postaje naš; i nema ničeg što bi bilo više naše osim Boga. Jer ako se njemu predamo, onda ćemo ga i posjedovati kao što On sam sebe posjeduje; to jest živjet ćemo Njegovim vlastitim životom. Nagrada kojom Bog naplaćuje naše predanje jest On sam. Mi postajemo dostojni da ga posjedujemo kad mu se prepustimo na nadnaravni način. Prava ljubav je predanje. Što je veća naša ljubav, to je veće predanje.*
- *Često možete vidjeti tanje i deblje, nove i stare, jeftine i skupe namotane žice. Ako struja ne prođe kroz njih, neće biti svjetla. Ta žica – to ste vi i ja. A struja – to je Bog. Mi možemo dopustiti da struja prođe kroz nas, da se nama posluži i proizvede Svjetlo Svijeta – Isusa, ali isto tako možemo ne dopustiti da nas upotrijebi i tako pustiti da se tama širi. Gospa je bila savršena žica. Dopustila je Bogu da je ispuni do kraja i tako je svojim predanjem – »Neka mi bude po Riječi Tvojoj« – postala puna milosti; i naravno, čim se ispunila tom strujom – Božjom milošću, pohitala je Elizabetinoj kući da spoji žicu – Ivana – na struju, na Isusa.*

Misao dana

Dopusti Bogu da se slobodno tobom posluži, bez pitanja.

Očenaš... Zdravo Marijo... Slava Ocu...

Sedmi dan – *Radujmo se u Isusu!*

- *Da unese radost u našu dušu, dobri Bog nam je dao sama sebe... Radost nije samo stvar temperamenta. U služenju Bogu i ljudima to je uvijek težak zahtjev; i baš zato moramo nastojati zadobiti radost i truditi se da raste u našim srcima. Radost je molitva. Radost je snaga. Radost je ljubav. Radost je mreža ljubavi kojom možeš uloviti mnogo duša. Bog ljubi radosna darivatelja. Najviše daje onaj koji daje s radošću. Ako u poslu imaš poteškoća pa ih prihvaćaš radosno, uz veliki osmijeh, ljudi će u tome, kao i u svim drugim stvarima, vidjeti tvoje dobro djelo i slaviti Oca. Najbolji način kojim ćeš iskazati zahvalnost Bogu i ljudima jest da sve prihvaćaš s radošću. Radosno srce je srce koje izgara od ljubavi.*

- *Bez radosti nema ljubavi, a ljubav bez radosti nije prava ljubav. I zato moramo takvu ljubav i takvu radost donositi u današnji svijet.*

- *Radost je bila i Gospina snaga. Ona je bila prva Misionarka Ljubavi. Ona je prva fizički primila Isusa i ponijela ga drugima; i pohitala je. Samo radost joj je mogla dati takvu snagu da pohita i da služi.*

Misao dana

Radost je znak jedinstva s Bogom, znak Božje prisutnosti. Radost je ljubav, ona prirodno proizlazi iz srca koje izgara od ljubavi.

Očenaš... Zdravo Marijo... Slava Ocu...

Osmi dan – *Isus je učinio sebe Kruhom Života i gladnim kojega treba nahraniti*

- *Isus je dokazao svoju ljubav prema nama tako što je dao vlastiti život, vlastito biće. On, koji je bogat, postao je siromašan za tebe i za mene. Potpuno je sebe predao. Umro je na križu. Ali prije smrti učinio je sebe Kruhom Života da utaži našu glad za ljubavlju, za Njim. Kazao je: »Ako ne jedete moje tijelo i ne pijete moju krv, ne možete imati vječni život«. A veličina Njegove ljubavi učinila ga je gladnim, pa je rekao: »Bio sam gladan i nahranili ste me, i ako me ne nahranite ne možete ući u vječni život«. To je Kristovo darivanje. I danas Bog još uvijek ljubi svijet. On i dalje šalje tebe i mene da dokaže kako ljubi ovaj svijet, da još uvijek osjeća samilost prema svijetu. A mi moramo biti Njegova ljubav, Njegovo suosjećanje u današnjem svijetu. Ali da bismo mogli ljubiti, moramo imati vjeru – jer ljubav je vjera na djelu. A ljubav na djelu jest služenje. I zato je Isus učinio sebe Kruhom Života kako bismo mogli jesti i živjeti, i prepoznavati ga prerušena u bijednom liku siromaha.*

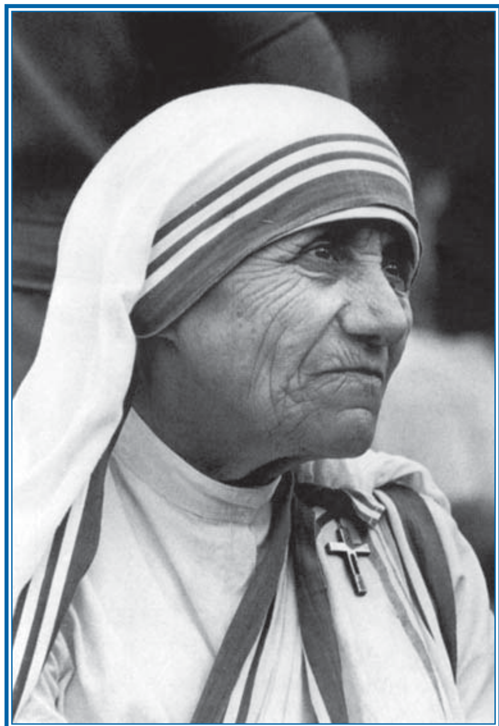
- *Naš život mora biti tijesno prožet Euharistijom. Od Isusa u Euharistiji učimo koliko nas Bog želi ljubiti i koliko žeđa za našom ljubavlju i za ljubavlju duša. Od Isusa u Euharistiji dobivamo svjetlo i snagu kako bismo utažili Njegovu žeđ.*

Misao dana

Vjeruj da je On, Isus, pod prilikom kruha, i da je On, Isus, i u gladnome, golome, bolesnome, osamljenome, nevoljenome, u beskućniku, bespomoćnome i očajnome.

Očenaš... Zdravo Marijo... Slava Ocu...

Deveti dan – *Svetost je Isus koji živi i djeluje u meni*

- *Naša djela ljubavi nisu ništa drugo doli izljev naše ljubavi prema Bogu. Prema tomu, onaj koji je s Njim najprisnije sjedinjen, najviše ljubi svoga bližnjega.*
- *Naš rad je doista apostolski samo toliko koliko mu dopustimo da djeluje u nama i po nama – svojom snagom, po svojoj želji i svojom ljubavlju. Moramo postati sveti ne zato što se želimo osjećati svetima, nego zato da Krist može živjeti potpuno svoj život u nama.*
- *Istrošimo se s Njim i za Njega. Neka On gleda tvojim očima, govori tvojim ustima, radi tvojim rukama, hoda tvojim nogama, misli tvojim mislima i ljubi tvojim srcem. Nije li to savršeno jedinstvo, neprestana molitva? Bog je naš ljubljeni Otac. Neka svjetlo tvoje ljubavi tako zasja pred ljudima da gledajući tvoja dobra djela (pranje, metenje, kuhanje, ljubav prema mužu i djeci) oni (ljudi) slave Oca.*
- *Budi svet. Svetost je najjednostavniji način da utažiš Isusovu žeđ. Njegovu žeđ za tobom i tvoju za njim.*

Misao dana

Milosrdna ljubav je najsigurniji put prema velikoj svetosti.

Očenaš... Zdravo Marijo... Slava Ocu...

Riječ na kraju

Kad god bi Majku Tereziju pitali da nešto kaže, ona bi ponavljala s čvrstim uvjerenjem: *Svetost nije luksuz nekolicine, nego jednostavno dužnost, tvoja i moja*. Ta svetost je duboko jedinstvo s Kristom: *Vjeruj da je Isus, i samo Isus, život, a svetost nije ništa drugo nego sam Isus koji živi u tebi*.

Živeći u tom prisnom jedinstvu s Isusom u Euharistiji i u siromasnima »24 sata na dan«, kako je znala reći, Majka Terezija je postala prava kontemplativka u srcu svijeta. *Kad radimo s Njim, naš rad postaje molitvom – jer dok radimo s Njim, dok radimo za Njega, dok radimo Njemu, mi ga ljubimo. A kad ga ljubimo, postajemo sve više jedno s Njim i dopuštamo mu da živi svoj život u nama. A taj Kristov život u nama, to je svetost*.

Ižarivati Krista

Dragi Isuse,
pomozi mi da posvuda širim
miomiris Tvoje Ljubavi.
Preplavi mi dušu svojim duhom
i svojim životom.
Prožmi cijelo moje biće,
tako da moj život
bude samo odsjaj Tvoga života.

Obasjaj me svojim svjetlom,
da svatko koga sretnem
osjeti Tvoju prisutnost
u mojoj duši.
Neka podigne pogled
i ne vidi mene,
nego samo Tebe, Isuse!
Ostani sa mnom,
da svijetlim kao Ti,
i da postanem svjetlo drugima.
To će svjetlo, Isuse,
dolaziti od Tebe,
a ne od mene;
Ti ćeš preko mene
svijetliti drugima.
Daj da te slavim
onako kako ti najviše voliš –
obasjavajući ljude oko sebe.
Daj da te propovijedam
bez propovijedanja,
ne riječima, nego primjerom,
privlačnom snagom,
ljubaznim utjecajem svojih djela,
očitom puninom ljubavi
kojom moje srce gori za Tebe.
Amen.

MOLITVA I RAZMATRANJE KRUNICE S BLAŽENOM MAJKOM TEREZIJOM

Moljenje krunice ima trostruki značaj: teološki, liturgijski i pastoralni

1. Teološki značaj:

Razmatranjem otajstava i molitvom dolazi do izražaja Kristovo djelo spasenja i Gospina suradnja.

2. Liturgijski značaj:

To je molitva hvale, traženja i kontemplacije jer se rađa iz liturgije, priprema liturgiju. U sebi nije liturgijski čin, ali uvodi zajednicu u liturgiju.

3. Pastoralni značaj:

Vrijedi prije svega za obitelj koja je »Crkva u malom«. Moljenje krunice je trenutak zajedništva s Bogom, s obitelji i s bližnjima i važan je čimbenik rasta duhovnosti vjernika.

RADOSNA OTAJSTVA

*(mole se **ponedjeljkom** i **subotom**)*

Prvo radosno otajstvo

– Koga si, Djevice, po Duhu Svetom začela

Marija je u prvom radosnom otajstvu predstavnica Crkve, svih ljudi, koji joj se obraćaju ovako: »Moli za nas grješnike«. Crkva kao zajednica Isusovih vjernika, učenika, danas utjelovljuje i daruje Isusa svijetu po sakramentima, posebno po Euharistiji. Jesmo li svijesni toga, ponašamo li se svijesno i odgovorno prema Božjoj riječi? Prihvaćamo li Božju volju samo riječima ili i srcem, cijelim svojim bićem?

Drugo radosno otajstvo

– Koga si, Djevice, Elizabeti u pohode nosila

Mi ne živimo i ne radimo ni za koga drugoga, nego samo za Boga. Služeći drugima, siromasima među najsiromašnijima, mi ih ljubimo i donosimo im Boga onako kako je to učinila i Marija Elizabeti.

Treće radosno otajstvo

– Koga si, Djevice, rodila

Primiti Isusa kako ga je primila Marija, čuvati ga kako ga je čuvao Sv. Josip, učiniti da Isusa i drugi prepoznaju

kako su činili u nazaretskoj obitelji... Nazaretska je obitelj jedinstven primjer svetosti, ljubavi i sklada. Danas postoji kriza obitelji jer u njoj nedostaje Bog, molitva, zajedništvo budući da roditelji ne žive odgovorno i s ljubavlju ulogu oca i majke.

Četvrto radosno otajstvo

– Koga si, Djevice, u hramu prikazala

Svaka je naša pričest sjedinjenje s Isusom. Trebamo ga prepoznati u posvećenom kruhu – hostiji, ljubiti ga i naviještati kako to učiniše starac Šimun i proročica Ana. Prepoznati ga iako se skriva pod prilikom kruha kao što je tada u hramu bio skriven pod prilikom običnoga djeteta.

Peto radosno otajstvo

– Koga si, Djevice, u hramu našla

Ljudi vole vidjeti sestre u Marijinu društvu, s krunicom u ruci, uvijek spremne da šire radosnu vijest spasenja. Molite kako je molila Marija: ona je čuvala sve u svom srcu, molila i razmatrala, i nastavlja sve to čuvati kao posrednica svih milosti.

ŽALOSNA OTAJSTVA

*(mole se **utorkom** i **petkom**)*

Prvo žalosno otajstvo

– Koji se za nas krvlju znojio

Bol nije kazna. Isus nikada ne kažnjava. Bol je znak, znak da smo se približili Isusu na križu. Isus nas opominje: bdijete i molite... Samo bdijući i moleći možemo i mi biti i ostati vjerni Isusu.

Drugo žalosno otajstvo

– Koji je za nas bičevan bio

Gotovo svi su napustili Isusa. Marija je ostala uz njega. Ona se nije osjećala poniženom jer je Isus bio bičevan, jer su ga pljuvali po licu, jer su ga smatrali za gubavca, jer bijaše nepoželjan, odbačen od svih. On je bio Isus, njezin sin. Tu se očituje duboka nježnost njezina majčinskog srca... Vjernost i ljubav provjeravaju se i potvrđuju u patnji. Uz Isusa ostadoše Marija, Sveti Ivan i pobožne žene.

Treće žalosno otajstvo

– Koji je za nas trnjem okrunjen bio

Započnimo svoj »križni put« hrabro i radosno, jer je po pričesti Isus s nama. Imamo Isusa – Kruh života koji nam daje snagu.

Četvrto žalosno otajstvo

– Koji je za nas teški križ nosio

Isus reče ovako: »Ako želite biti moji učenici, uzmite svoj križ i slijedite me« – prije nego što uzmemo križ, mi trebamo Isusa. On je znao da bez njega nećemo biti sposobni slijediti ga, nositi svoj križ... On nastavlja trpljenje u našoj braći i sestrama koji trpe. Živi i ponovno doživljava svoju muku.

Peto žalosno otajstvo

– Koji je za nas raspet bio

Uz Isusov križ Marija postade naša majka, jer dok je Isus visio na križu, svoju majku daje Svetom Ivanu, a Svetoga Ivana svojoj majci. I upravo tada postadosmo njezina djeca. U muci i smrti Krist je imao teške trenutke – ostao je sam. Stoga se obratio svojim prijateljima: »Tako, niste mogli bdjeti sa mnom jedan sat?« I on je imao potrebu da bude utješen. Ne biti ljubljen ni od koga, biti svima nepoželjan, ne biti nitko, do kraja se darovati Kristu – to je potpuno predanje. Razmatrajući smrt i uskrsnuće Kristovo naučili smo trpjeti. Mrtvljenje je apsolutno potrebno. Isus nas je učio kako praštati iz ljubavi, kako zaboravljati iz poniznosti. Patnja, bol, poniženje Isusovi su poljupci, znak da nas on ljubi i poziva na suradnju za spasenje svijeta... Naša patnja, povezana s patnjom Kristovom i Marijinom, predivan je dar.

SLAVNA OTAJSTVA

(mole se ***srijedom*** *i* ***nedjeljom****)*

Prvo slavno otajstvo

– Koji je od mrtvih uskrsnuo

Sjetite se da muka Kristova završava uvijek u radosti uskrsnuća. Sjetite se da mora doći uskrs – uskrsnuće, da mora svanuti radost Uskrsa.

Drugo slavno otajstvo

– Koji je na nebo uzašao

Isus nas je izabrao za sebe kao što je izabrao apostole... Moramo biti trajno uvjereni da pripadamo Isusu i ne dopustiti nikomu i ničemu, pa makar i malo, da nas rastavi od te pripadnosti, od njegove ljubavi... Nakon uzašašća Isusova na nebo Gospa se posebno brinula za apostole, za prvu Crkvu. I danas se Marija majčinski brine za nas.

Treće slavno otajstvo

– Koji je Duha Svetoga poslao

Što je naš duhovni život? Jedinstvo ljubavi s Isusom, gdje se Božje i ljudsko poistovjećuje potpuno jedno s drugim. Treba surađivati s Duhom Svetim, onako kako je to učinila Marija koja se podložila s toliko ufanja volji Božjoj, primajući po Duhu Svetom Sina Božjega, Isusa Krista.

Četvrto slavno otajstvo

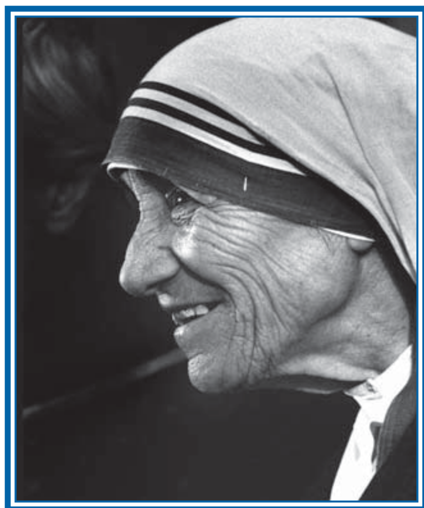
– Koji je tebe, Djevice, na nebo uzeo

Djevica je potpuno ostvarila plan spasenja. Zato potpuno i uživa te plodove... Ona je naša snaga, zaštita, uzrok naše radosti za druge... Jedan osmijeh može drugima promijeniti život, donijeti im radost, Boga, dati smisao njihovoj patnji… Nikada ne znate koliko dobra može učiniti jedan običan osmijeh.

Peto slavno otajstvo

– Koji je tebe, Djevice, na nebu okrunio

Nitko nije bolje od Marije shvatio lekciju poniznosti. Ona bijaše službenica Gospodnja, potpuno se ispraznila i Bog ju je ispunio svojom milošću... Puna milosti znači puna Boga.

MOLITVA KRIŽNOG PUTA S BLAŽENOM MAJKOM TEREZIJOM

Pomolimo se

Gaspodine Isuse Kriste, u vjeri i ljubavi slijedim Te na Tvome križnom putu. Neka Tvoja bol bude naša bol. Neka Tvoj križ bude naš križ. Neka Tvoja smrt bude naša smrt. Tako ćemo biti s Tobom u slavi uskrsnuća u sve vijeke vjekova. Amen.

Stala plačuć tužna Mati, gledala je kako pati
Sin joj na križ uzdignut.

PRVA POSTAJA – ***Isusa osuđuju na smrt***

P. Klanjamo Ti se, Kriste, i blagoslivljamo Te.

S. Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Čuvši te riječi, Pilat izvede Isusa i posadi na sudačku stolicu na mjestu koje se zove Litostrotos – Pločnik, hebrejski Gabata – a bijaše upravo priprava za Pashu, oko šeste ure – i kaže Židovima: »Evo kralja vašega!« Oni na to povikaše: »Ukloni! Ukloni! Raspni ga!« Kaže im Pilat: »Zar kralja vašega da razapnem?« Odgovoriše glavari svećenički: »Mi nemamo kralja osim cara!« Tada im ga preda da se razapne. (Iv 19, 13-16)

Molitva

Gospodine, oprosti nam naše grijehe koji su uzrokom Tvoje osude. Oslobodi nas sile bezumnih sudova i potakni u nama ljubav prema životu.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

Dušom njenom razboljenom,
rastuženom, ražaljenom, prolazio mač je ljut.

DRUGA POSTAJA – *Isus prima na se križ*

P. Klanjamo Ti se, Kriste, i blagoslivljamo Te.

S. Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Uzeše dakle Isusa. I noseći svoj križ, iziđe on na mjesto zvano Lubanjsko, hebrejski Golgota. Ondje ga razapeše, a s njim i drugu dvojicu, s jedne i druge strane, a Isusa u sredini. (Iv 19, 16-18)

Molitva

Gospodine, daj da trpljenja što si ih prihvatio iz ljubavi prema nama svima koji su u tuzi povrate nadu i utjehu.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

O koliko ucviljena
bješe ona uzvišena, Majka Sina jedinog!

TREĆA POSTAJA – *Isus pada prvi put pod križem*

P. Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo Te.

S. Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

I poče ih poučavati kako Sin Čovječji treba da mnogo pretrpi, da ga starješine, glavari svećenički i pismoznanci odbace, da bude ubijen i nakon tri dana da ustane. (...) Tada dozva narod i učenike pa im reče: »Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj poradi mene i evanđelja, spasit će ga«. (Mk 8, 31-35)

Molitva

Gospodine, poradi težine naših grijeha pao si pod drvetom križa. Gospodine, budi s nama u našoj slabosti. Podigni nas iz naših padova.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

Bol bolova sve to ljući
blaga Mati gledajući muke slavnog Sina svog.

ČETVRTA POSTAJA – *Isus susreće svoju svetu Majku*

P. Klanjamo Ti se, Kriste, i blagoslivljamo Te.

S. Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Šimun ih blagoslovi i reče Mariji, majci njegovoj: »Ovaj je evo postavljen na propast i uzdignuće mnogima u Izraelu i za znak osporavan – a i tebi će samoj mač probosti dušu – da se razotkriju namisli mnogih srdaca!« (Lk 2, 34-35)

Molitva

Gospodine, neka nas ljubav Marije, Tvoje i naše Majke, prati u donošenju pomoći i utjehe na putove boli.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

Koji čovjek ne bi plak'o
Majku Božju videć tako u tjeskobi tolikoj?

PETA POSTAJA – *Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ*

P. Klanjamo Ti se, Kriste, i blagoslivljamo Te.

S. Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Kad ga odvedoše, uhvatiše nekog Šimuna Cirenca koji je dolazio s polja i stave na nj križ da ga nosi za Isusom. Za njim je išlo silno mnoštvo svijeta, napose žena, koje su plakale i naricale za njim. (Lk 23, 26-27)

Molitva

Gospodine, moje se srce buni: *Neću križ! Ja nemam ništa s tim!* Gospodine, daj mi da ponesem breme onih koji trpe zbog nepravde.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

Tko protužit neće s Čistom,
kada vidi gdje za Kristom razdire se srce njoj?

ŠESTA POSTAJA – *Veronika pruža Isusu rubac*

P. Klanjamo Ti se, Kriste, i blagoslivljamo Te.

S. Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Prezren bješe, odbačen od ljudi, čovjek boli, vičan patnjama, od kog svatko lice otklanja, prezren bješe, odvrgnut. A on je naše bolesti ponio, naše je boli na se uzeo, dok smo mi držali da ga Bog bije i ponižava. (Iz 53, 2-4)

Molitva

Gospodine, utisni u moje srce sliku svoje ljubavi. Ne dopusti da ikada zanemarim siromašne i bolesne, malene i starce i sve one koje društvo odbacuje.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

Zarad grijeha svoga puka
gleda njega usred muka i gdje bičem bijen bi.

SEDMA POSTAJA – *Isus pada drugi put pod križem*

P. Klanjamo Ti se, Kriste, i blagoslivljamo Te.

S. Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Za naše grijehe probodoše njega, za opačine naše njega satriješe. Na njega pade kazna – radi našeg mira, njegove nas rane iscijeliše. Poput ovaca svi smo lutali i svaki svojim putem je hodio. A Jahve je svalio na nj bezakonje nas sviju. (Iz 53, 5-6)

Molitva

Gospodine, Ti koji si pao na tlo podižeš grešnika, bolesnika koji trpi, zatvorenika koji očajava, stranca za kojega nema dobrodošlice. Trgni me iz moje obamrlosti i ulij u mene svoju ljubav.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

Gleda svoga milog Sina,
ostavljena sred gorčina, gdje se s dušom podijeli.

OSMA POSTAJA – *Isus susreće jeruzalemske žene*

P. Klanjamo Ti se, Kriste, i blagoslivljamo Te.

S. Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Za njim je išlo silno mnoštvo svijeta, napose žena, koje su plakale i naricale za njim. Isus se okrenu prema njima pa im reče: »Kćeri jeruzalemske, ne plačite nada mnom, nego plačite nad sobom i nad djecom svojom«. (Lk 23, 27-28)

Molitva

Gospodine, naše je oči ugasilo ravnodušje. Gospodine, vrati nam oči kako bismo vidjeli bol onih koji plaču.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

Vrelo milja, slatka Mati,
bol mi gorku osjećati daj da s Tobom procvilim.

DEVETA POSTAJA – *Isus pada treći put pod križem*

P. Klanjamo Ti se, Kriste, i blagoslivljamo Te.

S. Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Zlostavljahu ga, a on puštaše, i nije otvorio usta svojih. K'o jagnje na klanje odvedoše ga; k'o ovca, nijema pred onima što je strižu, nije otvorio usta svojih. (...) Sam se ponudio na smrt i među zlikovce bio ubrojen, da grijehe mnogih ponese na sebi i da se zauzme za zločince. (Iz 53, 7-12)

Molitva

Gospodine, ljudi i dalje padaju na tegobnim putovima života. Pomozi nam podići one koji su oboreni nerazumijevanjem i malodušnošću.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

Neka ljubav srca moga
gori sveđ za Krista Boga, da mu u svem omilim.

DESETA POSTAJA – *Isusa svlače*

P. Klanjamo Ti se, Kriste, i blagoslivljamo Te.

S. Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Vojnici pak, pošto razapeše Isusa, uzeše njegove haljine i razdijeliše ih na četiri dijela – svakom vojniku po dio. A uzeše i donju haljinu. (...) Rekoše (...) »bacimo za nju kocku pa komu dopane«. (Iv 19, 23-24)

Molitva

Gospodine, gledam Te naga među muškarcima i ženama našega vremena, lišenima svoga dostojanstva. Pomozi nam u našoj bijedi i pokrij nas plaštem svoga milosrđa.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

Rane drage, Majko sveta, spasa za me razapeta,
tisni usred srca mog.

JEDANAESTA POSTAJA – *Isusa pribijaju na križ*

P. Klanjamo Ti se, Kriste, i blagoslivljamo Te.

S. Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

I kada dođoše na mjesto zvano Lubanja, ondje razapeše njega i te zločince, jednoga zdesna, drugoga slijeva. A Isus je govorio: »Oče, oprosti im, ne znaju što čine.« (Lk 23, 33-34)

Molitva

Gospodine, sa svojega križa skupi sve ljude u zagrljaj međusobna praštanja. Podaj nam veliko srce kako bismo u nj mogli primiti sve usamljene i očajne.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

Neka dođu i na mene
patnje za me podnesene Sina Tvoga ranjenog.

DVANAESTA POSTAJA – *Isus umire na križu*

P. Klanjamo Ti se, Kriste, i blagoslivljamo Te.

S. Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Nakon toga, kako je Isus znao da je sve dovršeno, da bi se ispunilo Pismo, reče: »Žedan sam«. A ondje je stajala posuda puna octa. I natakoše na izopovu trsku spužvu natopljenu octom pa je primakoše njegovim ustima. Čim Isus uze ocat, reče: »Dovršeno je!« I prignuvši glavu, preda duh. (Iv 19, 28-30)

Molitva

Gospodine, Ti si došao da ljudi *život imaju, u izobilju da ga imaju*. O, Gospodine, učini da svojoj braći donosim radost, a ne žalost.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

Daj mi s Tobom suze livat,
Raspetoga oplakivat, dok na svijetu budem ja.

TRINAESTA POSTAJA – *Isusa skidaju s križa*

P. Klanjamo Ti se, Kriste, i blagoslivljamo Te.

S. Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

(...) dođe Josip iz Arimateje, ugledan vijećnik, koji također iščekivaše kraljevstvo Božje: odvaži se, uđe k Pilatu i zaiska tijelo Isusovo. Pilat se začudi da je već umro pa dozva satnika i upita ga je li odavna umro. Kad sazna od satnika, darova Josipu tijelo. Josip kupi platno, skine tijelo i zavije ga u platno te položi u grob, koji bijaše izduben iz stijene. (Mk 15, 43-46)

Molitva

Gospodine, zemlja je zapanjena utihnula dok se sprema primiti Te u svoje krilo. Daj da naš život poput *pšeničnoga zrna palog na zemlju* u Tebi bude iznova rođen.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

U Tvom društvu uz križ stati,
s Tobom jade jadovati želja mi je jedina.

ČETRNAESTA POSTAJA – *Isusa polažu u grob*

P. Klanjamo Ti se, Kriste, i blagoslivljamo Te.
S. Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Josip dakle ode i skine Isusovo tijelo. A dođe i Nikodem – koji je ono prije bio došao Isusu noću – i donese sa sobom oko sto libara smjese smirne i aloja. Uzmu dakle tijelo Isusovo i poviju ga u povoje s miomirisima, kako je u Židova običaj za ukop. A na mjestu gdje je Isus bio raspet bijaše vrt i u vrtu nov grob u koji još nitko ne bijaše položen. Ondje dakle zbog židovske Priprave, jer grob bijaše blizu, polože Isusa. (Iv 19, 38-42)

Molitva

Gospodine, povili su Te u platno smilovanja i suosjećanja kako ne bi zaboravio našu ljubav. Dođi, Gospodine, izbavi nas iz naših grobova i podari nam život u sebi.

Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!

Kada dođu smrtni časi,
Kriste Bože, nek me spasi Majke Tvoje zagovor.

PETNAESTA POSTAJA – *Isus uskrsnu od mrtvih*

P. Klanjamo Ti se, Kriste, i blagoslivljamo Te.
S. Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Anđeo progovori ženama: »Vi se ne bojte! Ta znam: Isusa Raspetoga tražite! Nije ovdje! Uskrsnu kako reče. Hajde, vidite mjesto gdje je ležao pa pođite žurno i javite njegovim učenicima da uskrsnu od mrtvih. I evo, ide pred vama u Galileju. Ondje ćete ga vidjeti. Evo, rekoh vam.« (Mt 28, 5-7)

Molitva

Uskrsli Gospodine Isuse, ne dopusti da nas bol ili žalost svladaju tako da zaboravimo na radost uskrsnuća!

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

Kad mi zemlja tijelo primi,
dušu onda uzmi ti mi u nebeski blažen dvor.

Završna molitva

Trpljenje po sebi nije ništa, ali trpljenje spojeno s Kristovom mukom prekrasan je dar. Najljepši dar što ga možemo primiti jest dioništvo u Kristovoj muci.

Rad mi je lakši, a osmijeh brže dolazi na moje usne kada pomislim na svakoga moga brata i sestru koji trpe. Isusu ste potrebni kako bi u svjetiljku vašega života nastavio ulijevati ulje vaše ljubavi i žrtve. Vi istinski proživljavate muku Kristovu. Satrti, razdrti, puni boli i rana kakvi jeste – prihvatite Isusa onako kako dolazi u vaš život.

Pomolimo se

Gospodine, pomozi nam da u Tvom raspeću i uskrsnuću vidimo primjere kako treba trpjeti i umirati u agoniji i protivštinama svakodnevice. Pomozi nam da shvatimo kako ćemo jedino trajno umirući sami sebi postati kadri punije živjeti – jer jedino umrijevši s Tobom, možemo s Tobom ponovno ustati. Amen.

MISLI, MOLITVE I ZAHVALE MAJKE TEREZIJE O RAZLIČITIM PRIGODAMA

• izbor •

Misli

Bog nas ljubi

Bog danas ljubi svijet preko nas. Toliko nas je ljubio da je na križu umro za nas. Toliko nas je ljubio da danomice postaje Kruhom Života. I mi trebamo ljubiti. I mi se trebamo darivati sve do boli jer Bog danas ljubi svijet preko nas. On nastavlja ljubiti svijet šaljući nas da budemo njegova ljubav, njegovo svjetlo, njegovo sažaljenje. Amen.

Isuse, došla sam k Tebi

Isuse, došla sam k Tebi da osjetim Tvoj dodir prije početka dana. Daj da Tvoje oči počinu malo u mojim očima, da nosim u svome poslu sigurnost Tvoga prijateljstva. Ispuni moju pamet da izdržim pustinju buke, da Tvoje blagoslovljeno sunce ispuni sve moje misli. I daj mi snage za one koji me trebaju. Amen.

Nauči i mene ljubiti

Gospodine Isuse, stvarao si u ljubavi, rođen si u ljubavi, služio si u ljubavi, djelovao si u ljubavi, čašćen si bio zbog ljubavi, patio si zbog ljubavi, umro si zbog ljubavi,

uskrsnuo si zbog ljubavi, za mene i za cijeli svijet, i zato Te svaki dan molim: nauči i mene ljubiti. Gospodine, u zajedništvu sa svim prikazanim žrtvama darujem Ti vlastito srce. Otkupi ga i učini blagim i poniznim poput svojega! Amen.

Prijateljstvo

Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje. Vi ste prijatelji moji ako činite što vam zapovijedam. Nitko ne može imati boljeg prijatelja od Isusa – jer je njegova ljubav tako ponizna, tako nježna… Najistinitiji i najsigurniji put prijateljstva prolazi preko poniznosti. To je uzajamna otvorenost, uzajamno potpuno prihvaćanje, uzajamno poznavanje. Ta spoznaja dovodi do ljubavi, a ljubav nas vodi prema velikodušnom služenju i prema potpunom darivanju da bismo se mogli uzajamno ljubiti i ispunjavati time Isusove riječi: *Ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio*! – *Kao što je Otac ljubio mene…* Kako ga je Otac ljubio? Darujući ga nama – žrtvujući ga… Isus me je ljubio darujući se meni. Otvorimo mu se potpuno; otvorenost i poniznost jedna su stvarnost. Isus znade ljubiti tako velikom ljubavlju jer se ponizio postavši poput nas da bismo ga mogli ljubiti onako kako je on nas ljubio. Amen.

Poniznost

Poniznost je: govoriti što manje o sebi,
Ne miješati se u tuđe poslove,
Paziti da ne budemo znatiželjni,
Prihvaćati radosno protivljenja i ispravke,
Prelaziti preko tuđih pogrešaka,
Prihvaćati zanemarenost, zaborav i mržnju,
Ne tražiti da budemo posebno ljubljeni i prihvaćeni,
Odgovarati uljudno i kada smo izazvani,
Ne gaziti nikada ničije dostojanstvo,
Ne raspravljati ni onda kad imamo pravo,
Birati uvijek ono što je teže. Amen.

Predajem Ti se, Isuse

Isuse, Ti želiš moje ruke kako bi ovaj dan proveo
pomažući onima kojima je potrebna pomoć:
Gospodine, danas Ti predajem svoje ruke.

Gospodine, Ti želiš moje noge kako bi proveo dan
posjećujući one kojima je potreban prijatelj:
Gospodine, danas Ti predajem svoje noge.

Gospodine, Ti želiš moj glas kako bi proveo dan
u razgovoru s onima kojima su potrebne riječi ljubavi:
Gospodine, danas Ti predajem svoj glas.

Gospodine, Ti želiš moje srce kako bi ovaj dan
proveo ljubeći svakoga čovjeka samo zato što je čovjek:
Gospodine, danas Ti predajem svoje srce.

Tvoja je ljubav vjerna

Bože moj, vjerujem u Tvoju ljubav. Dok gledam križ, pomozi mi vidjeti Krista koji je sagnuo glavu kao da će me poljubiti. Dok gledam njegovo otvoreno srce koje mi pruža sklonište, daj da više ne strahujem, jer Ti me ljubiš i želiš da se i mi međusobno ljubimo. Iako smo grešnici, Ti nas ljubiš, Tvoja je ljubav vjerna. Ako vjerujemo u Tvoju ljubav, neće nam biti teško prepoznavati siromahe ni u vlastitoj obitelji. Amen.

Otvori nam oči

Gospodine, otvori nam oči da bismo Te vidjeli u našoj braći i u našim sestrama. Gospodine, otvori nam uši da bismo mogli slušati vapaj gladnih, smrznutih, prestrašenih, onih koji su potlačeni. Gospodine, otvori nam srce da bismo naučili ljubiti jedni druge kao što ti ljubiš nas. Gospodine, daruj nam ponovno svoga Duha da postanemo jedno srce i jedna duša. Amen.

Isuse, služi se mojim životom

Isuse, služi se mojim očima da s ljubavlju gledaš siromahe. Služi se mojim ušima da s ljubavlju slušaš siromahe. Služi se mojim nogama da putuješ prema siromasima. Amen.

Biti Tvoja

Gospodine, dopusti mi da budem Tvoja, da ljubim kao što Ti ljubiš, da pomažem kao što Ti pomažeš, da se darujem kao što se Ti daruješ, da služim kao što Ti služiš, da spašavam kao što Ti spašavaš dvadeset i četiri sata na dan – danomice. Amen.

Želim govoriti samo o Tebi

Gospodine, želim govoriti samo o Tebi, o Tebi koji si razapet. Daj da ne tražim velike stvari, već da činim samo male stvari s velikom ljubavlju. Amen.

Molitve

Molimo, pomozi nam da ljubimo kao Ti

Gospodine moj, ljubim Te. Bože moj, tražim oproštenje. Bože moj, vjerujem u Tebe. Bože moj, ufam se u Tebe. Pomozi nam da ljubimo jedni druge kao što Ti ljubiš nas. Amen.

Molitva za razočaranu osobu

Bože, molim Te, daj mu svjetlo da uvidi dubinu tame napasti. Daj mu svoju ljubav da bi bar donekle mogao uočiti bogatstvo koje si mu pripravio. Daruj mu Duha Svetoga kako bi uvidio da ga trebaš i ljubiš, da njegov život još uvijek ima smisla svjedočiti drugima Tvoju ljubav i milosrđe prema njemu te da ga i drugi trebaju. Bože, daj mu nadu za budućnost. Pomozi mu živjeti. Amen.

Molitva za odbačene

Milosrdni Gospodine, Ti koji si mi dao hrabrost i osjećaj da me trebaš, daj mi još snage ljubiti odbačene onoliko koliko me Ti ljubiš i trebaš. Gospodine, Ti znaš da biti odbačen znači biti najsiromašniji među siromašnima. Bogat muškarac ili žena mogu biti odbačeni kao i siromasi ove male zemlje koju si nam Ti darovao. Daj da svi budemo bogati u tvome kraljevstvu, na zemlji, znajući da nas Ti trebaš i da smo potrebni jedni drugima. Tvoja ljubav, Tvoje milosrđe i Tvoja prisutnost najveće su bogatstvo moga života. Amen.

Molitva za prezrene

Majko Marijo! Puno je prezrenih ljudi u današnjem svijetu. Viđam ih svaki dan – muževe, žene, djecu. Tražim ljubav, blagost i čisto srce. Daj prezrenima snage i nade i uči nas da ne preziremo nijedno biće – divno stvorenje kojemu je Otac nebeski darovao život. Amen.

Molitva za suce

Gospodine, čuj moju molitvu za suce. Oni moraju slušati o mnogim zbivanjima: daj im uši da slušaju poštenu istinu. Oni moraju dijeliti pravdu kao kralj Salomon: daj njihovoj pameti potrebnu mudrost. Oni trebaju osuđivati grubost i nepravdu: daj im milosrđe i snagu. Oni moraju oduzeti slobodu zločincima: daj im nadu da ne očajavaju zbog ljudi kojima će suditi.

A Ti, Gospodine Isuse Kriste, koji si bio i bit ćeš među sucima uvijek najveći, *osmi dan svijeta,* oprosti nam grijehe i upravljaj nas sretno prema kući Očevoj. Amen.

Molitva za pravedno korištenje novca

Gospodine, Ti si nam otkrio da će se naš nebeski Otac brinuti za nas kao što se brine i za cvijeće poljsko i ptice koje lete zrakom. Ti koji nisi imao nijedno mjesto da se odmoriš i skloniš, molim te, nauči me vjerovati u Tvoju providnost i ne oslanjati se na našu ljudsku pohlepu. Pohlepa nije nikoga usrećila. Daj da se predajem Tebi, da budem sredstvo Tvoje volje. Blagoslovi novac koji se koristi u svijetu tako da se gladan može nasititi, gol obući, siromah zbrinuti s ljubavlju, bolesnik liječiti. Gospodine, daj nam svoga Duha tako da s vjerom koju nam daruješ možemo jasno doživjeti da smo dragocjeniji od najljepšeg ljiljana i od ševe koja pjeva i leti zrakom. Amen.

Molitva Mariji – Majci Božjoj

Marijo, naša najdraža Majko, pozajmi nam svoje srce – tako lijepo, tako čisto, tako bezgrješno; svoje srce tako puno ljubavi i poniznosti kako bismo mogli primati Isusa u Kruhu Života, ljubiti ga kao što ga Ti ljubiš i služiti mu u bolnoj bijedi bližnjima. Amen.

Molitva za invalide i hendikepirane

Djevice Marijo, Majko naša, danas Ti upravljam svoju molitvu za invalide i hendikepirane. Brini se za njih kako može samo majka za svoju djecu. Daj im snage za dan i strpljenje za noć. Molim Te da svi mi hrabro prihvaćamo sve ono što nam se ne sviđa u našim životima. Marijo, Majko milosrđa, daj nam radost i mir i učini da budemo milosrdni jedni prema drugima kao što si Ti milosrdna prema nama. Amen.

Molitva za zatvorenike

Gospodine, Ti si bio vezan lancima i ja Te još vidim u svakom zatvoreniku kojega posjećujem. Daj snage i poštenja ovomu tvom bratu da iskoristi vrijeme zatvora kako bi popravio zlo koje je učinio. Prosvijetli sve nas da spoznamo zlo i propuste u svome životu te da ih popravimo zauzetim djelovanjem i ljubavlju prema siromasima. Amen.

Molitva za umiruće

Gospodine, Ti poznaješ sve – život i smrt. Molimo Te, oprosti grijehe našem prijatelju koji se sada rastaje od nas da bi mogao primiti od Tebe čisto srce. Ti znaš da sam prisustvovala smrti desetaka tisuća osoba, ali nitko od njih ne bijaše uznemiren ili prestrašen, jer svi su ispo-

vjedili svoje grijehe i Ti si im bio milosrdan. Tako će se i naš prijatelj odvojiti od nas u Tvome miru, a onda se čista srca radovati s Tobom u Kraljevstvu Nebeskom. Amen.

Molitva za vrijeme rata

Gospodine, rat se širi i ja nemam riječi... Sve što mogu učiniti jest ponavljati riječi Svetoga Franje Asiškoga. I dok molim tu staru molitvu, znam da ćeš još jednom rat pretvoriti u mir, mržnju u ljubav. Amen.

Molitva za vozače

Isuse moj, i Sveti Josip bio je vozač kada je vodio Djevicu Mariju na magarcu prema Betlehemu. Blagoslovi sve vozače i one koji svojim vozilima pomažu ljudima stići do cilja putovanja. Želim Ti zahvaliti za mnoge taksiste i pilote koji su mi pomogli, koji su bili pažljivi prema meni. Zahvaljujem Ti za sve njih. Vodi ih, brani ih, poravnaj njihove staze da bi mogli sigurno putovati. Bože moj, daruj im vjeru da u srcu žive Tvoju ljubav i da cilj njihova života bude jedno mjesto u kući Očevoj. Amen.

Molitva za svakidašnji posao

O, Gospodine, u Tvojim je rukama zdravlje. Klanjam se pred Tobom jer svaki dobar i savršen dar dolazi od Tebe. Molim Te, osposobi moje ruke, prosvijetli moju pamet, oplemeni moje srce. Daj mi iskrenost u nastojanjima i snagu da bar djelomice mogu nositi teret i brigu onih kojih trpe. Daj mi milost da mogu ispunjavati obveze svakidašnjeg posla. Udalji iz mog srca svaki grijeh i smetnju tako da se vjerom djeteta pouzdajem u Tebe. Amen.

Molitva za hranu

Dolazimo k Tebi, Oče Nebeski. Evo nas pred Tobom da Ti iskažemo dužno poštovanje i ljubav. S Tobom smo započeli ovaj dan, s Tobom ga želimo nastaviti. Ti si središte u kojem tražimo utjehu i odmor – i ne tražimo drugi odmor osim u Tebi. Evo nas da Ti se opet molimo: daj nam jakosti i snage u obavljanju svakidašnjega posla i u ispravljanju današnjih grijeha. Daj nam, Gospodine, potrebnu pomoć za sve to. Dođi u naša srca i budi naša snaga, naša podrška i naš obrana. Amen.

Molitva za vrijeme

Gospodine, zahvaljujemo Ti za vrijeme. Kada daješ kišu, zahvaljujemo Ti; kada daješ sunce, molimo Te; kada bijesni oluja, pouzdajemo se u Tebe; kada osjećamo hladnoću, tražimo toplinu Tvoje ljubavi. Gospodine, stvoritelju sunca, mjeseca i zvijezda, vjetra, oluje i mora, znamo da si Ti u središtu svega – ovdje si zajedno s nama. Hvala Ti za vrijeme, o Gospodine. Amen.

Molitva za one koji ne poznaju Bibliju

Gospodine, učini da svaki čovjek na ovome svijetu upozna Bibliju. Probudi u svima glad za Tvojom riječi i dopusti da ona bude naš svagdašnji kruh. Učini da oni koji znaju čitati gledaju Evanđelje vlastitim očima, a oni koji ne znaju čitati da ga okuse u našem životu! Ali iznad svega – kad upoznamo Tvoju volju, daj da ne tražimo ništa više osim da se ona vrši u nama i u svima. Amen.

Molitva za one koji ne znaju moliti

Gospodine, pomozi muževima i ženama koji bi htjeli moliti, ali ne znaju. Primi njihovu želju kao molitvu. Slušaj njihovu šutnju i susretni ih u njihovoj pustinji. Ti si već vodio narod i izveo ga iz pustinje te si mu pokazao obećanu zemlju. Ti, Gospodine, samo Ti, Kralju kraljeva. Amen.

Molitva za izbjeglice

Bože moj, svi ovi ljudi izgubili su svoju zemlju i kuće i većina ih je odvojena od svojih najdražih. Daj mi snage, Gospodine, posredovati za njih kod Oca, ali iznad svega ucijepiti molitvu u djelovanje. Amen.

Molitva za bračni par

Bože moj, pomozi ovome bračnom paru da njih dvoje budu samo jedno srce puno ljubavi. Daruj im takav život da mogu biti samo jedno srce u radostima i žalostima, u zdravlju i bolesti. Daruj im ljubav za djecu koju će imati i daj da njihov dom bude otvoren za siromahe. Bože, uči ih moliti zajedno da bi mogli trajno živjeti zajedno. Amen.

Molitva za dobar dan

O, Gospodine, daj da ne tražim toliko da budem utješen, nego da tješim; ne da budem shvaćen, nego da shvaćam drugoga; ne da budem ljubljen, nego da ljubim. Jer bolje je davati nego primati; dok opraštamo, nama biva oprošteno – umirući uskrisavamo za život vječni. Upravljaj i posvećuj, ravnaj i vodi, Gospodine, Gospodaru neba i zemlje, danas naša srca i naša tijela, naše osjećaje, misli i djela u svom zakonu i daj nam vršiti Tvoje zapovijedi

da Tvojom pomoću uzmognemo postići spasenje ovdje na zemlji i u vječnosti. Svemogući Bože, Ti si dobar i u svojoj nas dobroti obasiplješ mnogovrsnim stvorenjima. Daj da ovaj dan u Tvoje ime radosno proživimo u djelotvornoj ljubavi prema Tebi i bližnjima. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Zahvale

Zahvala za sve životinje

Hvala, Gospodine, za sve životinje: lava, medvjeda, slona, konja, kravu i kozu. Ti si, Gospodine, pastir, a nas si nazvao *svojim stadom*. Hvala Ti za ptice koje Te slave hvalospjevom, i za ribe koje kruže u dubinama svega stvorenoga. Kada se vraćam kući, često umorna i opterećena, naš pas dolazi mi ususret i iskazuje dobrodošlicu ližući mi ruke. Gospodine, zahvaljujem Ti za dar mnogih prijatelja. Amen.

Zahvala za glazbu i pjesmu

Hvala ti, Gospodine, za dar pjesme. U Tvojoj prisutnosti, prihvaćamo njezin divan sklad. Kad pjevam o Tebi, slušam Te u svojoj pjesmi. Aleluja! Hvala ti, Gospodine, za pjesmu i za Tebe koji si sklad pjesme. Kad pjevam o Tebi, već si prisutan u mojoj sposobnosti za pjevanje. Amen.

Zahvala za osmijeh

Slavni Gospodine, koji si obdario moj život tolikom radošću, zahvaljujem Ti za osmijeh kada vidim bogatstvo Tvoga blagoslova. Moje se oči smiju kada vidim kako se dijeli hrana gladnoj djeci. Moja se usta otvaraju na osmijeh kada vidim one koji odgovaraju na Tvoj poziv. O, Gospodine, otvori moja usta i ispuni ih osmijehom – i prepoznat ćemo Tvoju stvarnu prisutnost i smijat ćemo se pjevajući Tvoje hvale. Hvala ti, Gospodine, za ovaj prekrasan osmijeh radosti. Amen.

RIJEČ NA KRAJU

Na *posjetnici* Blažene Majke Terezije bilo je zapisano:

Plod šutnje je molitva,
plod molitve je vjera,
plod vjere je ljubav,
plod ljubavi je služenje,
plod služenja je mir.

Riječi zapisane na *posjetnici* objašnjenje su života i rada Majke Terezije. Ona nam na poseban način pomaže da razumijemo i živimo neke od najznačajnijih vidova kršćanskoga života. Da bismo molili, moramo biti u stanju slušati – jer Bog govori u tišini srca. On govori, a mi moramo imati hrabrosti i vremena slušati Njegovu riječ. Samo tada možemo govoriti, izgovoriti molitvu. Plod molitve je produbljivanje vjere. Ako vjerujemo, bit ćemo sposobni moliti. Plod vjere je ljubav. Ljubav koja je toliko potrebna u današnjem svijetu. A plod ljubavi je služenje. Djela služenja su uvijek djela mira. Propovijedati nam je mir Kristov kao što je on to činio. On je prošao zemljom čineći dobro (Dj 10, 38). Kardinal John Henry Newman je napisao: *Pomozi mi da posvuda širim Tvoj miomiris – daj da te propovijedam bez propovijedanja, ne riječima nego primjerom – privlačnom snagom, ljubaznim utjecajem svojih djela, očitom puninom ljubavi kojom moje srce gori za Tebe*. Djela ljubavi su djela mira.

Majka Terezija bila je vjerna nositeljica Božje ljubavi. Danas, u XXI. stoljeću, ona nas nadahnuje da budemo nositelji Božje ljubavi.

Majka Terezija je vrijedna pozornosti ne samo zbog svoga služenja materijalno siromašnima nego i zbog svoje sposobnosti da uvidi novije oblike siromaštva i odgovori na njih. Ona je shvatila da je od materijalnog siromaštva teži onaj *duboki doživljaj da netko nije željen, da je neljubljen, nezbrinut...* Patnja koja proizlazi iz *zanemarivanja ljubavi donosi duhovno siromaštvo* koje je dublje i čak mnogo bolnije od materijalnog siromaštva. Tako je izjavila: *Kad pokupim osobu s ulice, gladnu, dadnem joj tanjur riže, komad kruha – ja sam zadovoljna. Ja sam otklonila glad. No osoba koja je odbačena, koja se doživljava neželjenom, neljubljenom, prestrašenom, osoba koja je izbačena iz društva – takvo je siromaštvo strašno bolno i tako veliko, i ja ga smatram strašno teškim.*

Majka se Terezija znala jako približiti onima kojima je služila. U svojoj viziji nadahnutoj vjerom ona je svaku osobu gledala kao dijete Božje, kao svoga brata i sestru – dostojne poštovanja i ljubavi. Pojašnjavala je: *Ljudi su divni... Oni ne trebaju našu sućut i simpatiju. Oni trebaju naše razumijevanje, našu ljubav i naše poštovanje. Mi moramo siromasima kazati da su oni za nas NETKO, da su i oni stvoreni istom rukom Boga koja ljubi, da oni ljube i da budu ljubljeni... Ako ljubimo Isusa, moramo se brinuti za neljubljene i za neželjene. To je ono što želim naglasiti: ne okrećite leđa onima koji su u potrebi, jer ako njima okrenete leđa, okrenuli ste ih i Isusu. On je sebe učinio gladnim, golim i bez domovine da bismo vi i ja imali priliku da ga volimo*.

Današnje je društvo, iako organizirano i napredno, ostavilo po strani ljubav. Blažena Majka Terezija bila je *nositeljica Božje ljubavi*. U riječima na *posjetnici* upisan je njezin život.

LITERATURA

- Balta, Petar (ur.), *Križni put s razmišljanjima Majke Terezije,* III. izdanje, Verbum, Split 2011.
- Bosco, Teresio (pr.), *Majka Terezija – Misli,* Katehetski salezijanski centar, Zagreb 2002.
- Depolo, Luka, *Tako je govorila Majka Terezija »Bog te ljubi«*, Glas Koncila, Zagreb 1997.
- Gjergji, Lush, *Ljubav na djelu. Majka Terezija*, Kršćanska sadašnjost, Zagreb 1996.
- Gjergji, Lush, *Živjeti s Kristom. Duhovnost Majke Terezije*, Kršćanska sadašnjost, Zagreb 1997.
- Gjergji, Lush, *Ljubiti s Marijom. Duhovnost Majke Terezije*, Kršćanska Sadašnjost, Zagreb 1997.
- Gjergji, Lush, *Svjedočiti s Crkvom. Duhovnost Majke Terezije,* Kršćanska Sadašnjost, Zagreb 1997.
- Gjergji, Lush, *Bog ljubi danas nas preko Majke Terezije*, Kršćanska sadašnjost, Zagreb 2003.
- Gjergji, Lush, *Majka Ljubavi*, Kršćanska sadašnjost, Zagreb 2007.
- Gonzales-Balado, José Luis, *Majka Terezija srce puno ljubavi*, Kršćanska sadašnjost, Zagreb 1999.
- Kolodiejchuk, Brian, *Majka Terezija iz Kalkute – uzor za naše vrijeme*, Obnovljeni život, br. 58, 3(2003), Zagreb, str. 305-320.
- Kolodiejchuk, Brian (izdao i uvod napisao), *Isus je moje sve u svemu. Devetnica blaženoj Tereziji iz Kalkute,* Mother Teresa Center, [1]2004., [2]2005.
- Kolodiejchuk, Brian, *Majka Terezija. Dođi, budi moje svjetlo. Privatna pisma »svetice iz Calcutte«,* Verbum, Split 2009.

– Kolodiejchuk, Brian, *Majka Terezija. Isus je moje sve u svemu. Moliti sa »sveticom iz Calcutte«*, Verbum, Split 2010.

– Kolodiejchuk, Brian, *Majka Terezija. Gdje je ljubav, ondje je i Bog*, Verbum, Split 2012.

– Kornprobst, Oswitha, *Majka Terezija znak nade*, UPT, Đakovo 1999.

– Leone, o. Michel (odabrao), *Misao za svaki dan. Bl. Majka Terezija iz Kalkute*, Veritas, Zagreb [1]2010., [2]2012.

– Mihaljević, Nikica, *Zagovor svetih – Molitve svetima za bolesne i pokojne...* (molitvenik), Župa Sv. Andrije apostola, Donji Andrijevci 2010.

– Sušac, Ivanka, *Molitve velikih ljudi. Molitve i meditacije Majke Terezije*, UPT, Zagreb 2012.

– Šimunović, Martina, *Blažena Majka Terezija. Misli, anegdote, molitve,* Verbum, Split 2012.

– Zirdum, Ivan, *Majka Terezija – znak nade,* UPT, Đakovo 1999.

– Zirdum, Ivan, *Majka Terezija. Misli za svaki dan,* UPT, Đakovo 2008.

ZAHVALA I BLAGOSLOV

Rado se sjećamo riječi dobre Majke, koje smo često možda i prečuli, ali su ipak u srcu ostavile trag. Sada su skupljene u molitvenik *S Blaženom Majkom Terezijom u molitvi* kao trajni podsjetnik. Mala je to zbirka riječi – molitava i meditacija – naše Majke Ljubavi koje je molila usnama, djelima, rukama i očima. Zato neka ovaj MOLITVENIK bude naša ZAHVALA njoj kao autorici. Također naša ZAHVALA svima onima koji su napisali i objavili njezine molitve, meditacije, razmatranja i misli, a čija su imena navedena u popisu literature ovoga molitvenika.

Mi smo molitveniku dali samo oblik u kojem se sada pojavljuje.

Svi se mi kao vjernici ponosimo Majkom Terezijom. Ona nam je uzor koji želimo slijediti. Njoj se, blaženici koja će uskoro biti svetica, molimo, s njom se Bogu utječemo. Tko zna po kojem blagoslovljenom trenutku, uslišanoj molitvi, čudesnom ozdravljenju, poticajnom pozivu dodajemo ovim molitvenikom prilog proglašenju Majke Terezije, naše majke, sveticom. Osobno rastemo u pobožnosti te stječemo duhovna dobra i palimo svjetlo na našem putu.

Ona, Majka, poručuje:

»Ako ikada postanem sveta -
zacijelo ću biti svetica “tame”.
Trajno ću biti odsutna s neba -
da bih palila svijetlo
onima koji su na zemlji u tami.«

I za nas moli:

»Moja molitva za vas sastoji se u tome da rastete u svetosti po ljubavi jedni prema drugima – jer gdje je ljubav, ondje je mir... a gdje je mir, tu je i radost. Sačuvajte u svome srcu radost ljubavi i podijelite ovu radost sa svima koje susrećete... Bog Vas blagoslovio.«

Zahvaljujem svima na velikodušnoj pomoći za tiskanje molitvenika te na sve vas, koji čitate, molite, meditirate, razmatrate, obavljate pobožnosti na svoje nakane, potaknut riječima Blaženice, *Ne moramo tražiti sreću: ako imamo ljubavi za druge, dobit ćemo sreću. To je dar od Boga*, zazivam blagoslov:

Neka ti put dođe u susret!
Neka ti vjetar bude s leđa!
Neka ti sunce zagrije lice!
Neka kiša padne na tvoja polja!
I dok se opet vidimo,
neka te Bog čuva u svojoj ruci!

Don Frok Zefi, župnik

Molimo da svjedočanstva o milostima postignutim zagovorom Blažene Majke Terezije javiti svom župniku.

Sadržaj